

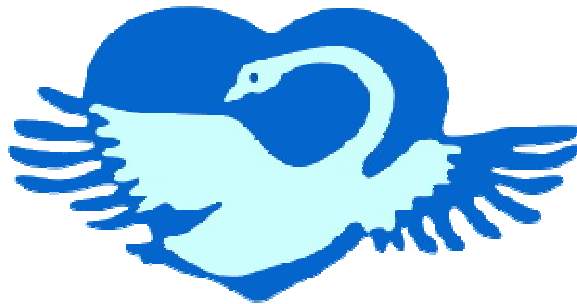
Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія

Факультет початкової освіти та філології

Лабораторія гуманної педагогіки

“Як світлий ангел перемагає...”

Збірник студентських есе

Хмельницький – 2013

УДК 37.017.924 (082.1)-057.875

Я 44

Рекомендовано до друку на засіданні кафедри педагогіки та психології Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії (протокол № 6 від 20 листопада 2013 року)

Рецензенти:

Казакова Н.В. – кандидат педагогічних наук, доцент, начальник відділу педагогічної практики Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії;

Сівак Н.А. – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки та психології Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії.

На титульній сторінці: картина **Олени Войнової** «Меч світла, який розтинає пільму»

Як світлий ангел перемагає : збірник студентських есе / [укл. І. П. Ящук, С. І. Тафінцева, В. А. Філінюк]. – Хмельницький : Вид-во ФОП «Казаков О.М.», 2013. – 58 с.

У посібнику вміщено найкращі твори студентів факультету початкової освіти та філології Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії, написані за результатами конкурсу педагогічних есе на тему “Як світлий ангел перемагає...”, який було організовано в рамках авторського семінару Шалви Олександровича Амонашвілі “Гуманно-особистісний підхід до дітей в освітньому процесі”, проведеного для освітян області 1-3 березня 2013 року.

© Автори творів, 2013

© Ілона Куліковець, художнє оформлення, 2013

ВІД УКЛАДАЧІВ

Гуманна педагогіка впевнено розширює свої обрії, оскільки є чи не єдиним шляхом боротьби у подоланні технократичності та ворожнечі, жорстокості та зла в суспільстві. Гуманна педагогіка – педагогіка Серця та Духу, Взаємності та Любові.

До вивчення глибин педагогіки нового часу, виховання Дітей світла долучаються і педагоги, і студенти факультету початкової освіти та філології Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії.

8 листопада 2010 року за ініціативою академіка Російської академії освіти, іноземного члена Національної Академії педагогічних наук України, керівника Міжнародного Центру Гуманної Педагогіки, професора, доктора психологічних наук Шалви Олександровича Амонашвілі було урочисто відкрито Лабораторію гуманної педагогіки у нашому навчальному закладі.

Одним із заходів, до якого долучився майже тисячний колектив факультету, став конкурс педагогічних есе “Як світлий ангел перемагає...”. Темою обрано вислів відомого польського педагога Януша Корчака, головною метою – поширення ідей гуманної педагогіки Шалви Амонашвілі. Тема – одна, а ідей – безліч, кожен по-своєму розкривав свої думки, переживання, переконання.

Примітним став і той факт, що результати конкурсу було оголошено під час проведення авторського семінару Шалви Олександровича Амонашвілі “Гуманно-особистісний підхід до дітей в освітньому процесі”, проведеного для освітян області 1-3 березня 2013 року. Переможці, Наталія Карасевич та Катерина Ротар, отримали привітання та книги з автографом від засновника і керівника Міжнародного Центру гуманної педагогіки – Шавли Амонашвілі.

ШАЛВА ОЛЕКСАНДРОВИЧ АМОНАШВІЛІ

Детей надо любить всем сердцем и, чтобы их любить так, нужно учиться у них, как следует проявлять эту любовь. Каждый школьный день, каждый урок должны быть осмыслены педагогом как подарок детям. Каждое общение ребёнка со своим педагогом должно вселять в него радость и оптимизм.

Шалва Амонашвили

Педагог і психолог, фахівець в галузі гуманно-особистісної психології і педагогіки в початковій школі. Доктор психологічних наук, професор, почесний академік Російської академії освіти, керівник Міжнародного Центру гуманної педагогіки та Лабораторії гуманної педагогіки при Московському міському педагогічному університеті.

Коло наукових інтересів: гуманно-особистісний підхід до дітей в освітньому процесі, ідеї гуманної педагогіки в історії людської думки, оцінювальна основа педагогічного процесу, життя учня, особистість учителя.

Основний постулат учительської філософії Шалви Амонашвілі: “Кожна дитина прийшла у цей світ не випадково: вона народжується тому, що повинна була народитися, вона прийшла ніби на заклик людей. У неї своя життєва місія, яку ми не знаємо, можливо, велика, і для того вона наділена найбільшою енергією духу. І наш обов’язок – допомогти їй виконати її”. Стосунки “вчитель – учень”, за Амонашвілі, полягають у тому, що “дитина може все, а вчитель повинен сам вірити в цю формулу і вселяти її дитині”.

Основа основ у школі Амонашвілі – уроки духовного життя. Заради чого ми живемо? Що таке життя і як воно могло виникнути? Що таке любов? Що таке безсмертя? Перший принцип – це любити дитину. Учитель повинен випромінювати людську доброту і любов, без яких неможливо виховати гуманну душу в людині. Дитина стає щасливою, як тільки відчуває, що вчитель її любить, любить щиро й безкорисливо.

КЛЯТВА ВЧИТЕЛЯ

Я – Амонашвілі Шалва Олександрович, добровільно обравши професію Вчителя і знаходячи в ній своє покликання, глибоко усвідомлюючи свою причетність до збереження і процвітання життя на Землі, з повною відповідальністю приймаючи на себе турботу про долю Дитини, про долі дітей, *клянуся:*

любити дітей, любити кожну дитину від щирого серця, бути їм вірним і відданим, слідувати меті розкриття, розвитку, виховання, утвердження в Дитині особистості, бути оптимістом щодо будь-якої дитини в будь-яких випадках.

Зобов'язуюсь постійно і ретельно дбати:

про прилучення дітей до найвищих цінностей загальнолюдської культури і моральності, про розвиток і виховання в них доброти, турботи про людей, про Природу, про виживання людства, про олюднення знань і олюднення середовища навколо кожної дитини, про оволодіння мистецтвом гуманного спілкування з дітьми, з Дитиною.

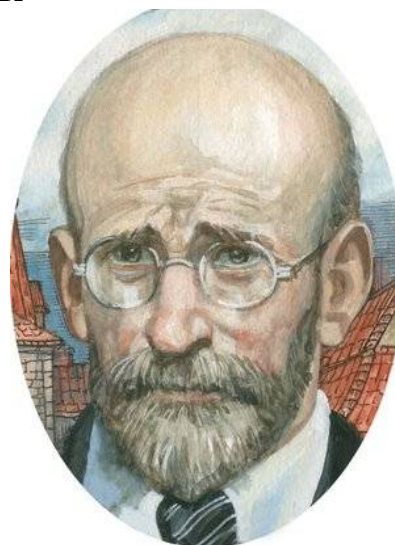
Клянуся:

не шкодити дітям, не шкодити Дитині.

ЯНУШ КОРЧАК

Вихователь, котрий не обмежує, а звільняє, не пригнічує, а возвеличує, не утискує, а розвиває, не диктує, а вчить, не вимагає, а запитує, – переживе разом з дитиною багато натхненних хвилин, не раз спостерігаючи зволженим поглядом за боротьбою ангела з сатаною, де світлий ангел перемагає.

Януш Корчак

Народився 22 липня 1878 або 1879 року у Варшаві. Загинув у німецькому таборі смерті 6 серпня 1942 року у м. Треблінка (Польща).

Януш Корчак (Генрик Гольдшмідт, Старий Лікар або Пан Лікар) – польський лікар, педагог, письменник, публіцист, громадський діяч єврейського походження, офіцер польської армії.

Педагог-новатор, автор праць із теорії й практики виховання. Зачинатель діяльності на захист прав дитини і повної рівноправності дітей. Як директор сиротинця створив, зокрема, дитячий товариський суд, де діти самі розглядали справи, які самі подавали, а також могли позиватися до цього суду на своїх вихователів.

“Чудова людина, що мала відвагу довіряти дітям і молоді, якими займалася, настільки, щоб передати в їхні руки питання дисципліни й довірити окремим дітям найскладніші завдання, пов’язані з дуже великою відповідальністю”, – сказав про Корчака відомий швейцарський психолог Жан Піаже, відвідавши Дім Сиріт, створений Корчаком.

“Дитина розмірковує і бачить зв’язок між речами так само, як дорослий – у неї немає тільки багажу дорослого досвіду”.

“Немає дітей – є люди”.

Найважливіші елементи Корчакової концепції виховання:

- заперечення насильства – фізичного чи вербального, яке є наслідком вікової переваги або посади;
 - ідея виховної інтеракції між дорослими, дітьми, що розширює дефініцію класичної педагогіки;
 - впевненість, що дитина є людиною, такою ж мірою, як і дорослий;
 - виховний процес має брати до уваги індивідуальність кожної дитини;
 - віра, що дитина найкраще знає власні потреби, прагнення й емоції, отже, вона повинна мати право на те, щоб дорослі враховували її думку;
 - визнання за дитиною права на пошану, незнання й невдачі, особистий простір, власну думку й власність;
 - переконаність у тому, що процес розвитку дитини – це тяжка праця.
- “Реформувати світ – це означає реформувати виховання”.

Карасевич Наталія, студентка групи ФІЛ-11 а
Як світлий ангел перемагає

Кожна людина знає про існування добра і зла. І це невід'ємна частина життя, тобто різні сторони однієї людини.

Споконвічне протистояння добра та зла описане ще у давньогрецьких міфах. Мені здається, що у нашому світі усі речі мають протилежності – це підтримує своєрідний баланс Всесвіту та буття. Усі люди є частиною Всесвіту і тому, вони є і частиною добра або зла. Саме за людиною стоїть вибір – бути частиною, яка приносить добро та благополуччя, чи стати на бік зла?

Протистояння добра і зла, можна навіть сказати, створене Богом. Згадаймо навіть міф про Адама і Єву. Адже там змії спокусив Єву, змусив зірвати та з'їсти яблуко з райського саду, всупереч забороні Бога. Змії виступає злою, темною силою, яка спокушає людей на погані або іноді й жахливі вчинки. А Бог являється світлим та чистим промінням вранішнього сонця, тобто добром у чистому вигляді. Людина сама обирає, якому ангелу вона буде служити та вірити – ангелу добра або зла.

Від народження до приблизно п'яти років дитяча свідомість та думки чисті та неусвідомлені, вони є відкритою книгою з чистими аркушами, куди усі ближні закладають частинку себе, і тому дуже важливо, щоб з раннього віку дитина розуміла відмінність добра від зла, могла усвідомити та вибрати сторону, яка важливіша та правильніша. І тут велику роль грають батьки та їх вклад у виховання дитини.

З погляду психології, раннє усвідомлення добра і зла, вміння розрізняти ці поняття та саме виховання майбутнього індивіда значно краще впливають на подальше життя. Судячи з таких висновків, для перемоги добра, варто лише правильно виховувати свою дитину та показувати їй власні позитивні приклади. Але це не так просто, адже, як я вже казала, це дві сторони однієї медалі, і тому протистояння добра та зла вічне.

Ротар Катерина, студентка групи ПО-31
Мій світлий ангел

*Ты сильный, и смелый,
И самый большой,
Ругаешь – по делу,
И хвалишь – с душой!
Ты друг самый лучший,
Всегда защитишь,
Где надо – научишь,
За шалость простишь.
Я рядом шагаю,
За руку держусь!
Тебе подражаю,
Тобою горжусь.*

На мою думку, зараз всі почнуть писати, що його світлий ангел чи ангел добра – це мама. Так, я з цим погоджуюся, тому що мама нас виношує дев'ять місяців, мучиться з нами з дитинства, переживає за нас. Але для мене мій світлий ангел, ангел добра – це мій улюблений тато.

Батько для мене – це промінь світла у темряві ночі. Скільки я себе пам'ятаю, тато був завжди поруч зі мною. Тато – це мій найкращий друг та порадник. Він мені завжди допоможе, в яку б годину доби я не подзвонила, він завжди вислухає мене. Коли він приїжджає додому, то ми можемо з ним, за чашкою чаю та печивом, сидіти годинами і розмовляти про все на світі. Батько – мій янгол-охоронець.

Він для мене найкращий в світі, я на нього завжди рівняюсь, люблю його і поважаю.

P.S. Бережіть свого тата. Адже він у вас єдиний такий!!!

Нішта Анастасія, студентка групи ПО-14 Мій світлий Ангел...

*Своїм Ангелом я вважаю маму,
Добру, привітну і завжди ласкаву.
Коли нещастя чи біда,
Завжди допоможе моя дорога.*

*Звичайно, Мама – це найрідніша людина,
Без неї не можу ні дня, ні хвилини.
Вона – кумир мій та наставник,
Завжди в біді це мій порадник.*

*Підтримка є в моменти щастя,
Її усмішка теж найкраща.
Зелені очі, ніжне личко,
Красивий носик і вуста,*

*Вона у мене дуже ніжна,
Красива, добра й молода.
Хоч у сім'ї я не єдина,
Та догляд Мами треба всім.*

*І хоч Татусь вже не дитина,
Без Мами він би теж не зміг.
Звичайно, й ми про неї дбаємо,
Для нас вона найкраща всіх.*

*І кожен день у нас минає,
Мов свято в нашому житті.
Та ось і я вже поступила,
Вже трішки виросло дитя.*

*Та в час скрутний, важку хвилину,
Мені не вистачає Мами –
Моеї близької людини!
Вже й час минає, ми ростемо,*

І братику уже сім рочків,
Хоча, здавалося, день пройшов,
Мені лиш вісім, я, щаслива,
Звичайно, братик народився,
Наша малесенька дитина.
Мені уже шістнадцять років,
Навчаюсь я в ХГПА,
І час іде, мій крок за кроком,
Неначе він – стрімка вода.
Мій братик вчить уже англійську,
Хоч і недавно вчив буквар,
Вже і читати він уміє
Йі недавно перший вірш він склав.
За вірш хотілося би додати,
Присвячений нашій матусі,
Хочу його процитувати
І цього зовсім не боюся:
«Я люблю свою матусю,
Ніжну, милу, дорогу,
Я до неї пригорнуся
І під вушко їй скажу,
Що вона найкраща в світі
І що я її люблю!»
Ось тому ми і вважаємо
Нашу неньку дорого
Нашим світлим охоронцем,
Який виручить з біди
І найкращим ангелочком,
Що піклується завжди!

Шевчук Любов, студентка групи ПО-31

Як світлий ангел перемагає?

Світлий ангел є у всіх:
І в дорослих, і в малих.
Та не кожен із нас знає,
Як ангел цей перемагає.
Ось родилася дитинка,
Для сім'ї, немов живинка.
Дитя бавиться і грає,
З кожним днем усе зростає.
Та надходить якимось час,
Постає питання в нас:
“Ким же стане ця дитина,
Коли прийде та година,

Щоб вона нам показала,
Ким же виросла і стала?”
Може, він добро творити
Для людей буде щомиті.

Чи, можливо, на бік зла
Стане, щоб ніхто не знав.
Тут з'являється проблема,
У житті складна дилема:
Ким же стати? Куди іти?
Якій із сил перемогти,
Щоб життям змогли ми йти
У широку даль щасливо,

Батькам на втіху й диво?
Зустрічаєм ми тоді
(найчастіше у біді)
Переломні події,
Наче ті чудні стихії.
Які вказують на путь,
І підкажуть, як нам бути.
Зло підкаже легкий путь –
Тоді про близьких всіх забудь.
Однак добро – це інша річ,
Воно вартує день і ніч,
Оберегає всіх людей
Від злих думок, дурних ідей.
Так ангел добра з'являється
По-різному проявляється.
Завдання кожної людини –
Добро творити щохвилини,
Щоб світлий ангел переміг,
Зло подолати допоміг.
І от тоді усе засяє,
Добро у серці запалає.

Когунь Олександра, студентка групи ПО-15
Як світлий ангел перемагає

Білий ангел для людей щастя малював,
Чорний же прийшов і все зіпсував.
Білий тихо так сказав:
“Світом править лиш добро”.
Чорний посміхнувся і собі:
“Ні, це зло”.
Білий взяв листок паперу і записує
Закон: “На землі будуть усі дружити”.

Чорний: “Можна й все купити”.
Білий широко розправив крила:
“Вірність! Честь! Любов!”.
Чорний засміявся:
 “Зрада! Вбивство! Кров!”.
 Ми не знаємо, де взяти нам спокою,
 Ми ж не знаємо, де відчутти волю.
 Хто поманить за собою,
Показавши гарну долю,
Яка буде не терниста, як дорога в рай,
Але ж чомусь-то кажемо: “Боже, помагай!”
Ми підемо по квітучому шляху,
 Бо хочемо вічно жити,
 Тоді і будемо душу ангела свого
 Із золотої чаші пити.
 Чаша ж буде золота, і вона нас манить
За собою до гріха від Божого слова.
Проти рідних ми підемо,
Нових же знайдемо.
Нащо нам оті нездари,
 Вони ж лише примари...
 Ангеле мій, охоронцю!
 Я благаю, помози,
 На праведний путь вкажи.
Ти ж все зможеш,
Всім поможеш.
Ангеле, молю!
Я не хочу жити в пеклі,
 Де нема тебе.
 Я зроблю усе, що скажеш.
 Благаю, врятуй мене.

**Ткачук Неля Станіславівна,
викладач кафедри педагогіки та психології**

Білі ангели живуть поруч з нами
І надії дають дні за днями.
Білі ангели завжди нас розуміють,
Вони плече своє підставити уміють,
 Щоб не схибили в житті ми й не спіткнулись,
 Пройшли випробування й усміхнулись.
 Хрест наш дарований нести нам допомагають,
 Коли сяйвом своїм дорогу прокладають.

Мають талант найвищий, Богом даний –
Любити всіх людей, а не лише обраних.
Дітей-сиріт любити і зуміти
Шлях істинний в житті для них відкрити.
 Колег любити, бо ж єдину справу
 Виконують Богу й людям на славу.
 Любити тих, хто заблукав серед дня,
 Адже молитви щирої просить їхня душа.
Благії справи ангели творять –
Прощають, терплять, нас мирять.
Такий вже дар Господь їм дав
Та й усім нам, а ти це знав?

Сівак Ірина, студентка групи ПО-32
Як світлий ангел перемагає

Послаблювала волю,
Надію поглинала
І страхом напувала,
Отруювала нас.
 У кожного в житті
 Бувала чорна пляма,
 Що, наче те болото,
 Засмоктувала нас.
Це Зло, яке кидало
Свої темні тіні,
Це ми пускали їх
В свої серця.
 Ми забували
 Про любов, про мрії
 І те мале добро, яке було щодня.
 І сльози ті, що ми так часто лили,
Вони нас швидко осліпили
І стерли з пам'яті близьких,
Яких так сильно ми любили
І через біль свій погубили
 Ті чисті спогади про них.
 І руки ті, що так оберегали
 Та дарували всім тепло,
 Додолюгнулись і крапки стирали,
Щоб залишити лиш одну.
Але не треба ставити крапку!
Не додавай в своє життя чорнил!
Згадай ту першу свою казку,
Згадай, чому вона всіх вчить!

*Згадай всіх тих, хто поруч завжди,
То ближні – ангели твої!
А ангел-то посланник Божий,
Що в серці кожнім мерехтить,
Який щодня тобі шепоче
Дорогою любові йти.
Ти прислухайся, не цурайся,
Бери любов, даруй любов!
Бо та Любов, то серце Щастя,
То світлий меч у боротьбі зі Злом!*

Ткач Микола, студент групи ПО-14

Мій світлий Ангел...

*У кожного з нас є свій світлий Ангел,
Який допоможе і вдень, і вночі.
Для мене є цим ангелом рідна мама –
Найкраща людина в моєму житті.
Вона допоможе і підтримає вчасно,
В моменти радості й моменти біди.
І посміхнеться мені вона завжди
Та заспокоїть сердечко моє.*

Добрянська Оксана, студентка групи ПО-31

Як світлий ангел перемагає

*Чому трапляється в житті,
Що ми всі множимо гріхи?
Добро творити забуваєм,
І замість того, щоб прощення
Піти у Бога попросить,
Ми в темноті брудного гніву
Засмічуєм свої думки.
А Бог же нас усіх чекає,
Ти лиш прийди у його храм.
Хай світлий ангел переможе,
І зла не буде на землі.*

Шелестюк Вікторія, студентка групи ПО-11

Мій Ангел-охоронець...

*Мій охоронець... Ангеле прекрасний,
Оберігай мій спокій і життя.
Радію, коли бачу сонце ясне,
І з вдячністю тобі радію я.*

*Ти мій єдиний і завжди зі мною,
Оберігаєш, коли міцно сплю.
Моя душа, в якій нема спокою...
Мій Ангел, збережи її, молю...*

*Тебе я прошу не лише за себе,
Нехай спокійним буде білий світ,
І щоб літали голуб'ята в небі,
Несли у серце радісний привіт.*

Приступа Богдана, студентка групи ПО-14

Як світлий янгол перемагає

*Багато в житті людина не знає:
Звідки береться щастя, а звідки – біда,
І як світлий янгол перемагає
У скрутну хвилину важкого життя.
Знав ти, що зла взагалі не буває?
Його творять люди, такі ж, як і ти.
Піди пошукай, поброди манівцями,
Можливо, відкриєш незнанні світи,
В яких світлий янгол перемагає,
В яких не буває зневіри й туги.
Якби ми поганого не помічали,
У світі такому напевно б жили.
І, може, здається, що це неправда,
Можливо, докази в тебе є.
Перемагає добро завжди
Просто для кожного воно своє.*

Мазур Катерина, студентка групи ПО-32

*У світі все мінливе, швидкоплинне,
Життя іде, не повернеш його назад.
Та є два ангели за нашими плечима –
І боротьба між ними споконвічна йде,
І світле з темним бореться й донині.
За що? Мабуть, ніхто не зрозуміє,
За те, що чорне – чорне, а біле – біле.
І коли ти потрапиш у негоду –
То вже прислухайся до них обох.
Тобі підкаже Світлий ангел,
Що треба йти, боротися,
Добро творити завжди і всюди,*

*А темний ангел лиш біду нав'яже,
Та тут вже вибрать маєш ти...
Так і життя людське поділене
На світле й темне.*

*Нелегко ангелам тим двом.
Але споконвіків добро перемагало зло –
І Світлий ангел завжди переможе,
Ти лиш не загаси в душі добро.*

Горна Юліана, студентка групи ПО-14
Як світлий ангел перемагає
Той, хто творить добро, творить Життя
Ш. О. Амонашвілі

Життя – це важка дорога, яка для кожного з нас є різною. Для кого – рівною стежиною, що веде до щастя та світлих надій, а для кого – дорогою в темне та клопітке майбутнє. Взагалі, поняття “життя” лежить поза словами, і кожна людина має своє розуміння щодо нього. Наш світ поділяється на багато категорій людей. Але більшість з них не вірять ні словам, ні концепціям, а довіряють лише власним відчуттям. Також існує така категорія людей, які нещасливі, вони шукають і знаходять причину свого нещастя у зовнішньому світі. Врятувати таку людину може учитель. Адже світогляд формується змалечку.

Навчання в школі... Іноді воно викликає захват і цікавість, іноді – сльози, обурення та відчай. Саме для того, аби було цікаво та весело і всі негативні емоції та почуття обходили дітей стороною, існує вчитель. Його робота є досить складною. Він, як мати, допомагає своїм учням тягнутися до світла знань, бо вірить, що вони виростуть мудрими і творчими, здатними утверджувати і примножувати добро.

Мене також ще з першого класу навчили добру, взаємодопомозі та повазі до інших. Але не завдяки своїм вчителям я обрала таку професію, а завдяки своїм батькам. Мати та батько – це приклад наслідування для мене. Вони – вчителі початкової школи, які днями та ночами піклуються, хвилюються за своїх учнів. Було багато ситуацій, в яких саме вони першими приходили на допомогу дитині. Я не можу передати словами, як пишаюсь ними і дякую Богу за те, що дав мені таких батьків. Вони виховали в мені людину, навчили життю, радіти за інших і не цуратись свого роду, своєї мови. Іноді я запитую батьків: “Чи зможу я стати таким вчителем, як ви?”. На це вони відповідають: “Звісно, доню, адже покликання навчати дається зсередини. Якщо ти вже обрала таку професію, ми впевнені, ти будеш чудовою вчителькою і зможеш продовжувати освітню місію!”.

Заглядаю в майбутнє і бачу усміхнені, добрі обличчя своїх учнів, які ще тільки навчаються життю та його суворим правилам. Проходить час – і вони вже дорослі, ступають у самотійне життя, але залишаються тими ж

добрими, чуйними дітьми. І я як перша вчителька на випускному вечорі говорю їм із впевненістю: “Світлий ангел переміг”. Кожен посміхається та дякує за перші уроки життя. Я б хотіла, щоб це здійснилося, і я змогла стати чудовим вчителем.

Дякую, матусю і татусю, за хороший приклад і за те, що ви є.

Клепацька Олена, студентка групи ПО-51
Світлий ангел перемагає
Якщо ви хочете доторкнутись до Ангела –
просто обійміть дитину!

Діти – це найкраще, що є в нашому житті. Вони – маленькі промені, які проливають світло на наше буденне, “сіре” життя, наповнюючи його безмежною радістю та сенсом.

Ось чому дітей так часто порівнюють з Ангелами. Вони ще не пізнали жорстокості цього світу, тому залишаються такими щирими, безкорисливими, з чистою душею та намірами.

Ангели знаходяться як на небі, так і на землі. Вони є і серед нас. Ангели все бачать, розуміють та відчувають. Вони часто використовують інших людей для передачі нам якоїсь інформації. Допомагають нам знайти вихід із будь-якої ситуації, щоб перемагати та бути першими у житті. Дуже шкода, що люди не завжди помічають знаки долі, які Ангели для них залишають.

Людям потрібно просто стати добрішими один до одного, ставитись до своїх ближніх з любов'ю, відкрити свої серця та впустити туди свого Ангела. Адже в кожній людині є свій Ангел-охоронець.

Світлий Ангел перемагає. Він долає зло, ненависть, жорстокість, підступність, брехню, лицемірство, дволикість. Ангели чують кожну молитву і завжди приходять на допомогу. Просто потрібно вірити, вірити усім своїм серцем.

Качур Аліна, студентка групи ПО-33
Як світлий Ангел перемагає

Багато вчителів чи педагогів присвятили або присвячують своє життя навчанню і вихованню дітей, різних за поведінкою, здоров'ям. Характер змінюється, і його можна перевиховати. Як добре було б не перевиховувати, а зразу добре виховати дитину! Кожну дитину можна виховати доброзичливою, чесною, мужньою, доброю людиною. Роль вчителя у розвитку особистості дуже велика, бо саме вони хочуть нам, дітям, допомогти, коли в нас якісь проблеми чи, може, негаразди в сім'ї. Ще дитинка ще зовсім мала, вона хоче хоч якось бути схожою на дорослих, які її оточують. Коли вона вже йде в школу, старається бути схожою на свого вчителя.

Одного разу у моїй школі дівчинка з дев'ятого класу не захотіла навчатись. Вона перестала готуватись до уроків, спілкуватись із своїми подругами, неввічливо поводитись із старшими. Наша вчителька запитала її

про причину такої поведінки. А дівчинка не захотіла говорити про це. Але наставниця наполягла на своєму. І виявилось, що це через хлопця. Дівчинка не бачила сенсу навчатись і бути кращою. Коли вчителька розповіла їй історію із свого життя і все пояснила, вона зрозуміла, що робила неправильно. Ця дівчинка знову стала гарно навчатись. Після закінчення школи обрала юридичну освіту. Навчалась відмінно. Коли ця дівчина має вільний час, завжди приходить в гості до вчителя, яка допомогла їй “стати на ноги”.

Для кожного вчителя усі учні, як власні діти. Вони переживають за нас – чи ми не застудились, чи тепло одягнені, чи нічого не болить. А ми в свою чергу багато чим завдячуємо їм – вчителям.

Любов до дитини – це і є подарунок світлого Ангела, який допомагає вчителю в ті моменти, коли наступає розчарування чи втома.

Тому, любов вчителя – це і є охорона світлого Ангела, який оберігає від неправильного кроку, що може бути фатальним. Головне завдання – не запізнитись.

Венгер Наталія, студентка групи ПО-33

Як світлий Янгол перемагає

У кожної людини є свій Ангел-охоронець, і для кожного він різний. Світлий Ангел, на мою думку, – це людина з чистою душею, гарним настроєм, приємна в спілкуванні. Це людина, до якої завжди можна звернутись.

Для когось Ангелом може бути вчитель, для когось – учні, діти, а для когось – рідна матінка. Адже справді, мати – це людина, яка постійно поруч, яка підтримує, дає поради, розуміє.

Матінка, мати, мамочка, матуся – скільки в цих словах ніжності і тепла, ласки і добра, терпіння та розуміння. На мою думку, матуся – це саме та людина, яка перша взяла нас на руки, поцілувала в чоло. Вона завжди підтримує у важку хвилину, дає поради, коли вони справді нам потрібні, вона пригорне до себе, і відразу вищує біль.

Перше слово, перший погляд, перший щирий поцілунок – все це пов’язане з нашою матусею.

У житті так часто буває, що виникають непорозуміння з нашими матусями. Згаряча ми можемо сказати багато зайвих та, можливо, навіть грубих слів. Тоді наші матері... так, вони плачуть. Але згодом біль вищує, і вони все забувають. Переборюють у собі свій біль, страждання, образи. Вона, матуся, перемагає сама себе.

У цих людях таїться все найсвітліше, найчистіше, наймиліше. І які б ситуації не виникали в житті, завжди потрібно поважати, цінувати та оберігати найріднішу людину. Адже ніхто ніколи не буде так вам радіти, як матуся. І байдуже, в який час, в яку днину, в яку пору, вона радітиме вам.

Усі страждання, образи, невдачі повинні відходити на задній план. Потрібно просто запам’ятати, як “двічі по два”, що ніколи в своєму житті ви не зустрінете світлішого Ангела за матусю.

Матуся заради вас переможе все і всіх, вона витерпить будь-які муки та страждання. Адже ніхто так, як вона, вас не любить. Мати пізнала вас ще до

дня вашого народження, саме вона носила вас у себе під серцем дев'ять місяців, саме вона у вашому житті є переможним світлим Ангелом.

Тому, кожен з нас повинен цінувати свого Ангела. Ангели, як люди, не вічні.

Матуся – це порадник,
Матуся – оберіг.
Вона завжди порадить,
підтримає усіх.
І у важку хвилину,
Ти пам'ятай про це.
Та ще не забувай ти,
Що вічно не живемо.

Що раптом десь у днину
Ти втратиш це усе.
І зникне твій порадник,
І вірний оберіг.
Тому цілуй все зараз,
І не втрачай цю мить.
Адже життя не вічне,
І люди в нім живі.

Любинецька Ірина, студентка групи ПО-33 Як світлий Ангел перемагає

Говорять, що ангели є серед людей... Можна сказати, що Ангел для кожного інший. Так ми називаємо людину, яка підтримує нас протягом життя, дарує тепло і турботу. Для когось це може бути кращий друг, а для когось це найрідніша людина – мама. Ангелами ми називаємо і того, хто завжди радий взяти нас під своє крило, хто готовий захистити у будь-яку хвилину життя.

Ангел – це хтось світлий, добрий, хто проводить і оберігає протягом усього життєвого шляху. Якщо Ангел – провідник в житті, то чи можна назвати ангелом вчителя? Мені здається, що з упевненістю можна сказати: “Так!”. Адже маленькій дитині потрібна не лише увага вчителя. Їй потрібно, щоб хтось підтримував, вселяв віру, дарував світло, дихав разом з нею, долаючи усі труднощі на шляху.

У сучасному світі дуже важко жити, але залишатись людиною – наше головне завдання. Вчитель, що несе добре, гарне, світле, завжди був у пошані. Говориться не лише про прямі обов'язки – навчати, виховувати. Коли дитина опускає руки, зневірюється, то саме вчитель підносить її “на крилах”, дає силу іти далі. На шляху зустрічаються і перешкоди, і невдачі. Але лише людина з добрим серцем, чистими помислами і доброю душею переможе усі труднощі і невдачі.

І здалося, що світлий Ангел
Взяв мене на руки,
Так ніжно подивився,
Сказав: “Не буде більш
Ні біди, ні муки.

І все у світі зможеш ти.
Лише дозволь тобі допомогти!”
Відкривши очі, вже слізьми залиті,
Побачив – переді мною...вчитель!

Як світлий Янгол перемагає

Той, хто творить добро, творить життя

Ш. О. Амонашвілі

У кожної людини у душі живуть два янголи – добрий та злий. Добрий штовхає нас на добрі вчинки, як-от: хороші думки, допомога бідним та знедоленим, любов до ближнього. Злий в свою чергу проявляє себе у хвалькуватості, заздрощах, злості, недобррозичливості.

То хто ж такий Янгол? Янгол – це те добре, що живе у кожному з нас. Також янголятами ми досить часто називаємо діток. А ми так їх називаємо? Відповідь на це питання може дати кожен, і кожен свою особисту відповідь. Я б сказала, що вони чисті, безневинні та довірливі. Вони широко дивляться на світ, їм усе цікаво знати і хочеться багато чого досягти, вони відкриті для нових вражень, для пізнання світу.

Кожна дитина пізнає світ через творчість видатних письменників та поетів, а хтось – через свою власну. Пишучи вірші та оповідання, кожен виражає себе як повноцінна особистість. Ш. О. Амонашвілі сказав: “Тому кожного з наших учнів треба надихати на творчість, на “подорож” у майбутнє, щоб вони навчилися будувати майбутнє”.

Вчитель як наставник повинен направляти дитину на добрі вчинки та творення добра.

І для того, щоб добрий Янгол переміг, треба над цим працювати.

Ємець Катерина, студентка групи ПО-33

Як світлий Янгол перемагає

Світ, в якому ми живемо, потребує більше світлого і доброго. Адже люди перестали вірити у свої мрії, у щось казкове. За своїми буденними справами ми забуваємо про все, що нас оточує. І що ж буде далі, якщо ми будемо так жити?

На допомогу нам приходять діти. Це єдині світлі і добрі істоти, які несуть у наш світ радість і тепло. Саме вони своїми оченятами, які завжди палають щирістю, пробуджують у людей почуття. І якщо говорити про кохання, то саме діти здатні щиро, вірно і безкорисливо любити. Вони люблять по-особливому. Дарують нам радість і тепло їхніх рук. Ми для них найрозумніші, найкрасивіші і найкращі.

У кожного з нас є молодші братики чи сестрички, до яких ми біжимо кожного разу з навчання, бо знаємо, що отримаємо дозу позитиву, щастя і радості.

Вони – наші маленькі ангели. І саме вони – світлі промінчики доброти і щастя у нашому світі.

Ільчук Лілія, студентка групи ПО-33

Як світлий Янгол перемагає

Усі навкруги говорять про янголів. Але хто ж вони такі? На це запитання у кожного є своя відповідь, кожен по-своєму розуміє значення цього слова. Для когось це мама, для когось іншого – бабуся, знайома чи знайомий.

Якщо запитати будь-кого: “Яким був ваш перший вчитель?” – то, напевно, кожен скаже: “Милим, добрим, красивим, милосердним, люблячим”. Так, кожен вчитель є таким, а саме люблячим, бо він знає, що марно чекати глибоких почуттів від учнів тим вчителям, які самі не люблять своїх вихованців.

Любов до дитини – це і є подарунок світлого Янгола, який допомагає вчителю в ті хвилини, коли ось-ось підступлять втома і розчарування.

Любов вчителя – це і є захист світлого Янгола, який оберігає дитину від неправильного кроку, і рятує навіть тоді, коли зло почне затягувати її. Головне для вчителя – не запізнитись!

Карвацька Олена, студентка групи ПО-33

Як світлий Янгол перемагає

На запитання “Як світлий Янгол перемагає?” існує безліч відповідей, але кожна з них зводиться до одного – чогось приємного, хорошого, світлого.

Я впевнена, що у кожного є свій світлий Ангел, який уособлює певну людину. На мою думку, багато хто заслуговує носити звання світлого Ангела, адже для когось саме ми виконуємо роль ангелів, які приносять світло в чиєсь життя.

Наприклад, для більшості людей найпершим світлим Ангелом був перший вчитель, є і буде мати, батько, бабуся, дідусь. Адже саме вони є прикладом для молодого покоління, вони дають настанову на світле майбутнє життя. Кожна їхня порада – це зернятко, посаджене на родючій землі, яке згодом дасть хорошиий урожай. Тільки ці люди бажать нам найкращого у нашому, ще не такому дорослому, житті. Навіть попри те, що перший вчитель для нас не є родичем, на відміну від матері, батька, він також вкладає всю душу у маленьке дитячко, піклується про нього, тому що буде дуже приємно, коли через багато років йому дякуватимуть і низько вклонятимуться за терпіння і муки, які він пережив, щоб достукатись до наших сердець, щоб ми вирости гарними людьми. Хто ж, як не вчитель, дає нам цінні уроки життя. Тоді він для нас буде не тільки вчителем, а й мамою, батьком і другом.

Тому, хто б не говорив, світлий Янгол для кожного свій. Кожен розмірковує так, як хоче, у кожного своя думка. Оскільки ми живемо, радіємо життю, у нас цей світлий Ангел буде усе життя, поруч із нами, де б ми не були, і даруватиме нам добро, світло у нашому житті, щоб ми розсіювали їх по всьому світі і допомагали тим, хто вже зневірився, вселяли віру у все хороше, що є на цій планеті, щоб наші душі не згасли від самотності, а палали, немов полум'я, яке горить вічно.

Ганчук Анастасія, студентка групи ПО-33

Як світлий Ангел перемагає

Учительська справа – це одне із найважливіших і найблагородніших занять на землі. Важко переоцінити значення вчителя для кожної людини.

Учитель – одна із найдавніших професій у світі. Уже в первісному суспільстві найосвіченіші мислителі навчали полюванню, умільці з виготовлення одягу прищеплювали відповідні навички не лише власним дітям, а й іншим членам громади.

До школи приходять різні діти, з різними потребами, можливостями, вподобаннями. У кожної дитини є світла і темна частинка: світлий і темний Ангел. І саме від педагога залежить, яка сторона буде переважати. Від наставника, його професійних якостей значно залежить життя і доля учнів, майбутнє нашої держави, розвиток духовного потенціалу суспільства.

Напевно, в кожного з нас був або є улюблений вчитель, який допоміг нам обрати шлях до дорослого життя, використовуючи власний досвід. Для мене такою людиною стала моя перша вчителька Оксана Михайлівна Морозова. Вона всіма можливими способами прагнула виховати нас добропорядними, чесними, відкритими, справедливими людьми, які прагнуть робити добро і дарувати радість іншим людям. На мою думку, їй це вдалось.

Я вважаю, що ми – майбутні педагоги – маємо досконало вивчати таку галузь педагогіки, як теорія виховання, щоб виховувати своїх учнів у душі патріотизму, любові до природи, шанобливого ставлення до неї, любові до всього прекрасного у світі, поваги до батька й матері, тобто людей з високими моральними якостями. І саме тоді ми зможемо досягнути найвищої мети виховання – формування гармонійно і всебічно розвиненої особистості. І лише тоді світлий Ангел переможе над темним, і в душі дитини запанує добро.

Більчук Марія, студентка групи ПО-33

Як перемагає світлий Ангел

У християнстві вважається, що кожна людина має свого Янгола-охоронця від Бога. А чи задумувались ви, хто може бути втіленням такого Ангела у вашому житті? Хто щодня допомагає вам, піклується про вас, хто ладен віддати своє життя заради вашого? Більшість з вас скаже, що це мама чи тато, бабуся чи дідусь, людина, для вас близька. Справді, таких людей у нашому житті ми можемо назвати янголами. Але ж є для всіх на світі людина, яку ми називаємо другою мамою, – наша перша вчителька. Вона теж і навчає, і виховує, і допомагає у важку хвилину, і проводить з нами дуже багато часу. За роки нашого навчання вона встигає кожного полюбити, як рідну дитину, і зробити все, щоб наша доля склалася якнайкраще.

Усі ми різні. Кожен – індивідуальність. І всі ми маємо як чесноти, так і недоліки. Знайомлячись із своїми новими учнями, учитель насамперед, тільки приймаючи дитину до свого класу, має розпізнати її: яка вона, чим захоплюється, які в неї вподобання, до чого проявляє здібності, а до чого – байдужість. Під час першої ж розмови потрібно виявити чесноти своїх

майбутніх учнів і передбачити недоліки їхнього характеру, які заважатимуть навчально-виховному процесу.

Також вчитель повинен провести бесіду із батьками, щоб дізнатись, які риси характеру в дитини потрібно буде формувати, а що перевиховувати. І тут вчитель, наче добрий Ангел, спрямовує всі свої сили на викорінення всього негативного, що дитина накопичила ще до школи.

Невипадково в такій ситуації ми порівнюємо вчителя з Ангелом, адже вчитель – зразок для дітей, він спрямовує їх на добрі вчинки, старанне навчання, відповідальність, чесність, працьовитість. Він вчить дітей розмежовувати добро і зло.

Але що йому робити, якщо хтось із дітей не піддається ні вихованню, ні перевихованню? Як справжньому Ангелу, що охороняє дітей, застерігає від усього лихого, націлює на правильну дорогу у житті, вчителю доводиться важко. Але таке у нього покликання, така доля, і відректись від цього він не може.

Тому, спрямувавши всі зусилля на боротьбу із важкими дітьми, вчитель демонструє всю свою педагогічну майстерність, щоб його учні переймали тільки найкраще, всебічно розвивались, не були байдужими до чужого горя, могли допомогти тому, хто цього потребує.

Учитель виховує маленьких янголяток, яких у майбутньому люди могли б назвати янголами – ангелами добра і миру на Землі!

Отож, я закликаю всіх вчителів бути такими ангелами для своїх маленьких янголяток та змалку вчити їх добру!

Грицюк Вікторія, студентка групи ПО-33

Як перемагає світлий Ангел

Кожна людина має свого Ангела, в якого вона вірить. Ним може стати будь-хто. І впродовж життя він може змінюватись, як змінюються думки і погляди людини. Для маленької дитини Ангелом може бути мама або батько. А коли приходить дитина до школи, то Ангелом для неї стає її вчитель, адже багато часу у своєму житті дитина проводить саме у школі. Саме вчитель показує дитині дорогу в життя. Для когось Ангелом є бабуся. Дуже часто в сім'ях, де батьки більшу частину свого часу проводять на роботі, про дітей піклується бабуся.

Коли дитина відчуває підтримку, любов, ласку, коли вона знає, що може в будь-який момент звернутись за допомогою і обов'язково її отримає, коли знає, що є на світі така людина, яка ніколи не відмовить їй, завжди вирішить важливе питання, то саме таку людину уявляє в образі Ангела. Тому важливо, щоб та людина була світлою, душевною, відкритою, щоб її думки переповнювались добром. Адже дитина буде наслідувати всі її переконання, погляди, дослухатись до порад. Якщо людина буде саме такою, то вона буде світлим Ангелом для дитини і з нею буде легко долати життєві перешкоди.

Люди з відкритою душею, світлим серцем завжди постають ангелами в очах дітей. До людей із закритим серцем діти ніколи не звернуться. Тому світлий Ангел завжди перемагає.

Климчук Наталія, студентка групи ПО-61
Як світлий янгол перемагає

Усі ми родом із дитинства. З безмежного світу радощів та пустощів. Ми падали і піднімались, крокуючи у світ дорослих, веселились і сумували, а поруч з нами були наші янголи-охоронці, які наставляли нас на правильний шлях.

Хто ж ті світлі янголи? Ці світлі янголи, звичайно, батьки, рідні, але не лише вони охороняють наші душі і серця. Поруч з нами крокують ще янголи знань, вони несуть у собі не лише знання розуму, а й знання душі – це наші вчителі.

Учитель – це людина, яка збагачує дитину не лише розумово, а й духовно. Учитель – це той, хто подарував своє серце маленьким бешкетникам, це той, хто пробачає все, несучи світло у маленькі душі.

Ковальчук Марина, студентка групи Філ-12у
Як світлий янгол перемагає

Ще змалечку батьки навчають нас розрізняти добро і зло. У малому віці ми намагаємося зробити те, що хочемо, і не підозрюємо, добре це чи погано. Саме в цьому віці ми звикаємо до того, що нам подобається і приносить задоволення.

Дитина сама обирає, з чим пов'язати своє життя: з добрими справами чи з ганебними вчинками, а батьки можуть лише підитовхнути її до людяності і справедливості.

Яким би не був твій вибір, іншим, мабуть, прийдеться з цим миритись, адже людину важко перевиховати. Їй можна дати лише пораду, яка допоможе замислитися і, можливо, змінити щось у своєму житті.

Не потрібно відповідати злом на зло, інколи ти повинен замислитись, поставивши себе на місце тієї людини, яка живе злом. Я співчуваю таким людям, вони не щасливі, можливо, їм не вистачає любові?! Тому потрібно бути терпеливими і милосердними.

Можливо, роблячи щось погане, людина хоче привернути до себе увагу?! Але все ж як приємно, коли люди дивуються твоїй щирості, милосердю і доброті! А коли чуєш, що про тебе говорять добре, душа радіє.

Я намагаюсь щодня робити добрі справи, але свої емоції важко стримати, та все ж я борюсь сама з собою. Хочу, щоб моє життя було нескінченною дорогою добра.

Войтко Анастасія, студентка групи ПО-63

Як світлий ангел перемагає

Протягом усього життя люди часто чекають дива, шукають для себе чогось неземного, чудесного, фантастичного. Шукають мани з небес, яка б змінила їхнє життя.

Хтось підтримує нас у складну глину, відкриває своє серце і нічого не вимагає натомість. “Хто ж це?” – запитаєте ви. Відповідь доволі проста. З народження такими ангелами-охоронцями для нас стають наші матері, саме вони, не шкодуючи своїх сил, любові і недоспаних ночей, плекають нас, живуть у турботах.

І вже коли ми підростаємо, у нас з’являється ще один ангел, зовсім незнайомий нам, але той, хто щодня зустрічає нас з відкритими обіймами і серцем, хто готовий завжди прийти нам на допомогу і вислухати, відвернути від біди і зіграти добрим словом. Так, це вчитель. Для когось він є другою мамою, для когось просто чудовим знайомим, але у кожному з нас він посіяв зернинку добра, віддав нам частинку свого великого серця, бажаючи, щоб з нас виросла гарна людина, яка б також дарувала тепло.

Після цього, мені здається, потрібно замислитись, а чи потрібно чекати чогось неземного і фантастичного? Напевно, ні, потрібно просто озирнутися довкола і зрозуміти, що ваші ангели-охоронці завжди з вами. І, можливо, ви також є для когось ангелом.

Дерепа Яна, студентка групи ПО-63

Як світлий ангел перемагає

Першу вчительку ми запам’ятовуємо на все життя, називаємо її другою мамою, наслідуємо її, слухаємо та захоплюємося нею. Хіба ж це не світлий ангел у нашому житті?

Немає жодної людини на землі, яка б не мала вчителя-наставника. Кожна людина чогось вчиться протягом усього життя, дізнається щось нове для себе. І в цьому не обійтися без світлого янгола – учителя. І це не обов’язково професія, головне – це покликання. Покликання вчити, виховувати, давати слушні поради, бути другом для всіх вихованців. Вчитель повинен думати та діяти заради своїх учнів.

Земляк Мар’яна, студентка групи ПО-61

Як світлий ангел перемагає

Діти. У сучасному світі можемо натрапити на те, що дітей зовсім недооцінюють дорослі люди, котрі вже досягли вершин у своєму житті, ставлять себе набагато вище за інших. Але, якщо добре замислитися, то бачимо, що за чистотою та світлістю душі нам, дорослим, варто багато трудитися для того, аби хоч наполовину наблизитися до дитини.

Дійсно, дитина з’являється на світ, мов чиста дошка, її честь незаплямована, у неї ще не сформовано негативні якості, про які на кожному кроці говорять педагоги.

У душі кожної дитини, з моменту приходу її у світ, живе два ангели.

Але чому трапляється так, що з часом світлий ангел стає не переможцем, а переможеним. Цікаве питання, чи не так? Дорослі забули про той факт, що саме їх поведінка і вчинки сприяють тому, щоб світлий ангел не зміг перемогти у житті дитини.

Для подолання цієї проблеми важливе значення має особистість вчителя, його ставлення до професії та дітей; ті принципи, якими керується він як у житті, так і у професійній діяльності. І коли вчитель стане не просто вчителем, коли він почне керуватися у своїй роботі принципами гуманної педагогіки і при цьому не втратить своєї простоти та щирості, саме тоді ми можемо говорити про те, що світлий ангел перемагає у душі кожної дитини.

Євсюков Роман, студент групи ПО-61

Як світлий ангел перемагає

Зараз я не вірю в ангелів чи демонів. І перших, і других я уявляю такими, якими їх показують і описують на словах, у книгах, фільмах, виставах, відео, іграх. Ці терміни також часто вживають щодо людей, тварин чи ще чогось, залежно від скоєного.

Чоловіки частіше за все світлими ангелами називають гарних жінок, а після близького контакту можуть і змінити свою думку на протилежну. У такому разі перемогу можна подати як успішну взаємодію між чоловіком і жінкою, результатом якої є затишок у сім'ї і діти.

Ось що я маю на увазі під цією фразою. Та свідомо переконаний, що немає ні зла, ні добра, а в природі все на своєму місці, незрозумілому для людей.

Підперигора Іванна, студентка ПО-61

Як світлий ангел перемагає

Чи замислювалися ви над тим, наскільки важливою є професія вчителя?

Учитель – найважливіша людина у нашому житті. Як Ангел-охоронець, він оберігає нас. Батьки дають нам життя, а вчителі наповнюють його змістом. Батьки дбають про матеріальне, а вчителі – про духовне збагачення дитячої душі.

Професія вчителя – дуже складна і клопітка робота, тому що педагогам потрібно розуміти кожну дитину, знаходити підхід до кожної особистості, враховувати її характер.

Ця професія дуже цікава, адже вчитель, ніби світлий ангел перемагає зло, вчить дітей добра.

Учителі відкривають нам чарівні двері до життя – не зачиняймо їх, тримаймо їх відкритими для любові та добра, якими так щедро наповнює наші світлі душі Вчитель.

Леженко Тетяна, студентка групи ПО-61

Як світлий ангел перемагає

Кожна людина живе один раз. І ніхто з нас не знає справжньої істини життя, вірної дороги, дороги без помилок і страждань. Але Бог – всесильний і всемілосердний. Адже він нам на допомогу посилає Ангела-охоронця. Але чи стане він нашою допомогою, залежить від нас самих. Справа в тому, що не всі розуміють, що щастя людини не залежить від великого майна чи високої посади. Це все лише тимчасова радість, яка коли-небудь закінчиться. Я вважаю, що справжнє щастя – це вміння бачити лише прекрасне в світі, в людях. Це вміння бачити того світлого ангела у кожному з нас, який, на мою думку, справді існує.

Світ стане крацим, якщо ми зуміємо розпізнати його, якщо ми зуміємо відкрити своє серце для добра та милосердя. Якщо ми прийемо до себе цього світлого ангела, який перемагає.

Голубійовська Руслана, студентка групи ПО-61

Як світлий ангел перемагає

Який мій шлях до виховання дитини? Що ж потрібно робити, щоб стати тим світлим ангелом, який переможе зло, що бажає захопити душі тих маленьких вихованців, які вперше прийдуть до мене в клас? Ці питання я часто ставлю собі, коли розмірковую над тим, що мене чекає у майбутній педагогічній діяльності.

Бути вчителем – це велика відповідальність. Ми працюємо з дитячими душами та серцями і, якщо зробимо помилку, то зруйнуємо життя дитини.

Я ще не знайшла цей шлях, але, сподіваюсь, що з роками віднайду його і стану для кожної своєї дитини світлим ангелом, який допоможе віднайти їй свій шлях у житті.

Заморока Ірина, студентка групи ПО-61

Як світлий ангел перемагає

Сучасна школа... Вона дуже далека від ідеалу. Часто почесну посаду вчителя займають зовсім випадкові люди. Люди, які прийшли до школи тільки задля грошей та роботи. Але все ж таки зустрічаються вчителі, які навчають не указкою, а душею. Вони віддають кожному з вихованців частинку власної душі. При цьому відбувається дуже рідкісний феномен: душа вчителя не бідніє, а навпаки, вона збагачується, тому що кожна дитина теж віддає вчителю шматочок власної душі. І ця віддача, яку отримує вчитель, набагато більша. Навчати душею – саме так я уявляю перемогу світлого ангела у школі.

Гіджеліцька Анжела, студентка групи ПО-61
Як світлий ангел перемагає

Сьогодні у нашому суспільстві трапляються різні випадки. Але в усіх ситуаціях бувають і позитивні, і негативні сторони, люди інколи задумуються: можливо, є щось таке, що справді приходить на допомогу людям.

Одного разу, щось подібне трапилось з моєю знайомою. За професією вона вчитель – декілька років працює в сільській школі, має прекрасного сина і чоловіка. Йдучи якимось вулицею, вона натрапила на одного чоловіка, який лежав майже мертвий. Вона злякалась, кинулась йому допомагати і водночас вона не знала, чим йому допомогти, тому що сама вчитель, а не лікар. І тут раптом в її голові лунають якісь звуки і говорять їй, що вона зможе йому допомогти, тільки їй не треба нікуди тікати. І сталося диво, яке ні їй, ні нам всім, кому розповідала, не зрозуміло, чим вона допомогла чоловікові, адже нічого не зробила, тільки була поруч біля нього. Коли чоловік прийшов до тями, їй знову чується голос, який говорить: “Я в тебе вірив, ти це змогла”. І знайома зрозуміла, що це напевно ангел з небес прийшов, щоб вона допомогла чоловікові.

Досі в цю історію ніхто не вірить, але це правда. Адже на небесах знають, що з нами має статись і як перешкодити цьому.

Григор'єва Олеся, студентка групи ПО-61
Як світлий ангел перемагає

Шалва Олександрович Амонашвілі світлими ангелами називав учителів. І не просто так.

Адже саме вчителі є нашими поводитирями, духовними наставниками впродовж усього свідомого життя. Вони нас направляють на вірний шлях і оберігають від незгод. На жаль, рідко ми прислухаємось до їх порад, а коли вже стає пізно, згадуємо їх з сумом. Звісно, не кожен вчитель апріорі є світлим ангелом. Таке звання ще потрібно заслужити. Чим? Любов'ю до дитини, повагою, тактом, творчим терпінням.

І, працюючи вчителем, я би дуже хотіла, щоб одного дня один з моїх учнів назвав мене так – світлим ангелом.

Іщук Олександр, студент групи ПО-61
Як світлий ангел перемагає

Світлий ангел. Хто цей світлий ангел в моєму житті? Мама, тільки вона, чиста серцем і душею, добра і турботлива, оберігає мене. Вона – мій Ангел, виховала мене сама, зробила для мене усе і навіть більше, щоб я став тим, ким я є. Мама подарувала мені частинку своєї душі, частинку свого серця, ні, не частинку, вона віддала мені його повністю. Мама – мій Ангел, мій захисник, мій порадник.

Її любов буде оберігати мене все моє життя. Мамусю, ти мій світлий Ангел.

На фото: студенти Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії гостинно зустрічають Ш.О.Амонашвілі у стінах альма-матері

На фото: Шалва Олександрович Амонашвілі із сином – директором дитячого садка «Басті-Бубу» Паатою Шалвовичем Амонашвілі у Хмельницькій гуманітарно-педагогічній академії

На фото: викладачі Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії – активні учасники авторського семінару Шалви Олександровича Амонашвілі “Гуманно-особистісний підхід до дітей в освітньому процесі”, проведеного для освітян області 1-3 березня 2013 року.

На фото: студенти факультету початкової освіти та філології Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії на майстер-класі Шалви Амонашвілі

На фото: Ш.О.Амонашвілі оголошує результати конкурсу студентських творів на тему “Як світлий ангел перемагає”

На фото: Наталія Карасевич та Катерина Ротар – переможці конкурсу студентських есе “Як світлий ангел перемагає”

Гриб Оксана, студентка групи ПО-63

Як світлий ангел перемагає

“Вік живи – вік учись,” – говорить народна приказка. Отак і живе людина своє життя і весь час чогось навчається. Навчається, здається, сама, але це не так. Нас завжди хтось чогось повчає, своєю порадою, думкою, прикладом чи навмисне підштовхує до того чи іншого вибору. Учитель усе життя – не спеціально обрана чи навчена людина, яка має певний багаж знань. Це людина, яку ми наслідуємо, бажаємо бути на неї схожими. Багато в кого вчителем усього життя і справді є вчитель, звичайний шкільний вчитель, людина, яка нас навчила основам наук, моралі, честі. В інших – таким вчителем є батьки. У третіх – випадкові люди, чи то знайомі, чи ні. Люди, які випадково опинилися з вами і стали вашими вчителями.

У нашому житті завжди є вчителі, які нас чогось навчають. Нерідко ми самі собі є вчителями. Ми вчимося на своїх помилках і говоримо, що нас вчить наше життя...

Шурина Ірина, студентка групи ПО-63

Чи є у кожної людини ангел-охоронець?

Добрі ангели є нашими друзями. Кожному з нас Господь посилає ангела-охоронця. Ми його не бачимо, бо він не має тіла, та ангел завжди поруч. Кожної хвилини і на кожному місці він з волі Божої опікується нами, оберігає від усього злого, посилає нам добрі думки і проводить нас на небо.

Деякі дорослі думають, що ангел-охоронець потрібний тільки дітям, але це не так. Кожну людину ангел охороняє протягом усього життя.

Наш ангел-охоронець – це нескінченно любляча нас істота. Він любить нас всією повнотою своєї душі, а любов його велика, і дія її сильна, тому що, споглядаючи Бога, він бачить вічну любов, що бажає нашого порятунку. Якщо ми самі не відхилимо його від себе під час нашого земного життя, він поведе нашу душу на поклоніння Богові, коли настане час розлуки. Усе, що є в нас доброго, чистого, світлого: усяка гарна думка, усякий добрий рух серця, наша молитва, покаєння, добрі справи, – все це в нас народжується і відбувається за навіюванням незримого нашого ангела-охоронця. Діючи через нашу совість і наше серце, він утримує нас від гріха й спокуси, вселяє в нас страх перед тяжким гріхопадінням.

Я думаю, що мій ангел-охоронець дбає про мене, і відчуваю його присутність. Він оберігає, любить мене усією душею, робить усе можливе, щоб я була гарною, доброю, справедливою людиною, і береже від чвар і негараздів.

Кіс Інна, студентка групи ПО-15

Як світлий ангел перемагає

Цікаво, чи є на світі ангели? На мою думку, є. Ангели – це щось чисте, добре, прекрасне, світле. У кожної людини має бути часточка ангела, яка завжди з ним.

Світлим ангелом я називаю свою першу вчительку. Коли ми тільки прийшли в перший клас, вона зігрівала нас обіймами, і ми перейнялись до неї довірою.

Багато було різних ситуацій та подій за роки навчання, а вона все така ж добра, чиста, чуйна. Коли дивлюсь на неї, то думаю, що вона – світлий ангел.

Фокіна Юлія, студентка групи ПО-15

Як світлий ангел перемагає

Усе життя ми йдемо тернистим шляхом, який прокладаємо самі своїми вчинками та моральними цінностями. Наше життя – це корабель, який пливе в один кінець й або під час першого ж шторму руйнується, або пропливає увесь свій маршрут до кінця. Безперечно, негода лютуватиме не один раз у житті і приносить свої негаразди, але змога усе пережити й дійти до своєї мети є не у кожного. Це залежить від підтримки й нашого ангела-охоронця, так, саме від нього.

У своєму юному віці я розумію, що доля жбурне у мене не однією розпеченою жариною, але я чітко усвідомлюю, що стати на коліна вона мене не змусить, незважаючи ні на що. Це мені допомогли усвідомити мої батьки, вони – мої порадики, друзі, вчителі та наставники. Як би це банально не звучало, споконвіків добро бореться зі злом, світло осяює темряву, і врешті-решт добро перемагає. Отак і у житті – біле бере гору над темним. Заради моментів цієї перемоги, мені здається, варто жити.

Як свідчить перевірена народна мудрість “Щоб почати цінувати, нам треба обов’язково втратити, але чи варто втрачати, щоб почати цінувати?” – ось риторичне запитання, яке повинно цікавити кожного! Чому ми просто не можемо завчасно цінувати те, що є, а не тоді, коли події не можна повернути, а хоч як хотілось би? Я знаю, чому. Це та скупість душі та байдужість, що уособлюють темінь, з якою всередині нас бореться наш світлий ангел і, перемагаючи, змушує нас по-новому дивитись на обставини і простіше ставитись до життя.

Людина, яка складається на п’ятдесят відсотків з білого і на п’ятдесят відсотків з чорного, стоїть на роздоріжжі і не може визначитись з майбутнім. Мені шкода таких людей, тому що це яскравий приклад людини, нейтральної до моралі, та й, правду кажучи, таку особистість мені назвати людиною важко, хоча це моя думка.

Я знаю, у кожного є ангел-охоронець і у мене теж. Без нього важко уявити себе і своє життя. Саме він допомагає не зупинятися перед негараздами, а йти вперед, до кращого, світлого майбуття, у якому, я переконана, у кожного все складеться якнайкраще, бо саме тоді настане та

मित् усьвідомлення ціни життя та підтримки рідних, і саме ці зміни свідчитимуть, що світлий ангел перемагає.

Джузавець Надія, студентка групи ПО-15
Як світлий ангел перемагає

*Рідна мати моя, ти ночей не доспала,
І водила мене у поля край села...*

А. Малишко

Моїм світлим ангелом охоронцем є мати, яка дала мені життя. Вона завжди закриватиме мене від усього зла своїм ніжним крилом.

Чудовим теплом безмірної любові огортає душу кожної людини спомин про рідну матір. Від неї віє ніжністю і затишком.

З першої миті життя схиляється над нами обличчя матері. Усім своїм життям та працею, матінко рідна моя, прикладом своїм і вихованням ти утверджуєш у мені кращі риси людяності й добра.

Мамо, скільки турбот та суму приносять тобі діти твої, а ти любиш, прощаєш, піклуєшся про нас, залишаєш нам на все життя чарівне видіння:

Заглядає в шибку казка сивими очима,

Материнська добра ласка в неї за плечима.

Нам дано навіки носити в серці образ матері. Усе найдорожче, найсвятіше в моєму житті пов'язане з мамою. Вона завжди зрозуміє мене, допоможе, порадить. Вона, мов зоря, осяває немеркнучим сяйвом кожен мій день. Мати хоче, щоб її діти гідно жили серед людей.

Матінко моя, я щиро вдячна тобі за те, що ти навчила мене любити людей і творити добро на цій землі. Саме ти своїм прикладом довела мені необхідність ставити іноді інтереси людей вище за свої власні.

Я про свою маму говорити можу годинами, бо дуже вдячна їй за любов й турботу про мене. Я вдячна Богу, що подарував мені саме таку маму.

Матінка... Відразу виникають такі рідні і такі близькі спогади про дитинство, про добрі руки матері, її колискову пісню.

Любов матері всеохоплююча, безкорислива, вона любить усім серцем, усім своїм єством, не задумуючись над тим, як ми за це віддячимо їй.

Орловська Ганна, студентка групи ПО-62
Як світлий ангел переміг

Напевно, в кожній людини є та особа, яка змінила кардинально його життя. Я вважаю себе щасливою людиною, бо в моєму житті з'явилася така Людина. Для мене – це лікар, який врятував мою матір.

У шість років я думала, що втратила матусю-сонечко, яке сяло в моїй душі, зігріваючи своїми промінчиками маленьке дитяче серце. Коли я дізналася про хворобу найріднішої людини в світі – все навколо зупинилося, у моїх думках промайнуло моє життя...

Я лежу із заплющеними очима, а мама долонею з тривогою торкається мого лоба і весь час непокоїться, щоб я не захворіла. У цю мить я відчуваю, як у кожну клітинку вливається мамина любов. Я завмираю, боюсь поворухнутися, розплющити очі і гаряче благаю серцем усі небесні сили: “Господи! Хай ніколи не станеться з матінкою нічого поганого! Нехай вона живе довго-довго! І щасливо!.. А я буду намагатися їй у цьому допомогти!” Мабуть, саме у той момент хвилювання, я зрозуміла для себе одну істину, що любов до матусі – це коли стискається серце від ніжності, коли земля тікає з-під ніг у дні маминої хвороби, коли виливаєш свої сльози у мамині долоні – і враз весь світ стає чистішим і радісним. Це коли можна промовити: “Без тебе мені і не дихати, і не жити!.. ” Та я знаю, що ніколи цього чомусь не скажу. Але чому? Чому, безмірно люблячи своїх матусь, ми так мало їм про це говоримо? Я думаю, що слова тут зайві, бо тут промовляє серце...

Сьогодні я усім серцем дякую Лікарю-Ангелу. Так, правильно, цей лікар був ангелом, посланим Богом, який зберіг життя тій людині, без якої я не можу уявити своє життя.

Король Лілія, студентка групи ПО-62 **Ангели мого життя**

Душа... Насамперед про душу, а не про земні та матеріальні блага повинен дбати кожен з нас. Як багато речей осягає людська думка, але як мало вона знає про свою душу. Гарна сім'я, улюблена робота, здоров'я для себе і своїх рідних, достаток і добробут – заповітні мрії кожної людини. І я не виняток – живу цими мріями разом з усіма. Але так часто в наші серця вселяється пустота і якась невимовна холоднеча, ніби чогось бракує, щось проходить повз тебе, дуже потрібне саме твоїй душі. Так, тривалий час моїй душі не вистачало Бога. Ні, він був зі мною завжди, це просто я не завжди впускала його в своє життя. Робила це лише тоді, коли була потрібна допомога, коли виникали якісь проблеми. Приходила до церкви переважно на великі свята, як робить, на жаль, більшість сучасних людей. Відстоювала службу, смикаючи бабусю за руки, і знову тікала від нього в свій світ. Він був і не такий поганий – батьки вклали у наші з сестрою серця всі ті якості, якими повинна володіти кожна людина, – любов, повагу, чистоту і порядність. За духовне ж зростання з самого дитинства боролася моя тітка-хрещена. Постійні настанови, долучення до християнської спільноти, молитва надзвичайно допомагали у духовному зміцненні. Але вона не завжди була поруч, закінчувалися канікули чи проходили свята, я знову поринала у навчання, повсякденні турботи. Яка там церква! Обіцянки собі ходити хоча б на недільні служби забувалися. Звичайно, час від часу гризли муки сумління, але так було чомусь важко пересилити себе і зробити рішучі кроки на зустріч Господу. І тут в моєму житті з'явився ще один ангел – подруга, одногрупниця, яка в перший день Великоднього посту попросила піти з нею у храм, бо дуже не хотілося їй йти самій... З того часу я намагаюся не пропускати жодного недільного богослужіння... Кілька служб я не могла стримувати сльози... Мені так Його не вистачало! Люди не дарма

приходять у наше життя, в моє то точно. Тепер я не тільки прошу у Господа допомоги, тепер я дякую Йому за все, що Він дає. Мені є до чого прагнути, є над чим працювати, але я точно знаю – Він мені допоможе подолати усі мої слабкості. Віра, Божя любов – це не міф, не ілюзія, це реальність, така ж, як і небо, сонце, повітря... Їх не можна відчутти на дотик, на смак, навіть розгледіти у мікроскопі, їх відчутти і побачити під силу тільки нашому серцю. Як багато спокус нас оточує, як багато речей вбивають у нас найкраще. Боріться за свою душу, за своє духовне відродження! Не пройдіть повз свого земного ангела, не зробіть йому боляче! Ти ще не зустрів його? Роздивись навкруги, він обов'язково десь поруч...

Щиголь Ольга, студентка групи ПО-51

Світлий ангел перемагає

Трапилась ця історія прохолодною дощовою осінньою дниною у невеличкому містечку. У магазині біля вузького прилавку стояв кароокій чорнявий хлопчик років десяти і з великою цікавістю роздивлявся солодоці, які так грайливо виблискували при денному світлі і манили допитливі дитячі очі. Помітив його молодий чоловік, який прийшов за покупками. Віктор був бентежно схвильований, чому дитина в холодну пору так легко, по-літньому, одягнена. “Хлопчику, чому ти не зодягаєшся тепліше, адже ти можеш захворіти?” – запитав незнайомий чоловік. Та хлопчик мовчазно і сором'язливо вийшов з магазину, не придбавши нічого. Молодий чоловік розпитав у продавця про дитину і дізнався, що той росте з бабусею, оскільки батьки потрапили в автокатастрофу, коли йому був рочок, і не вижили після важких травм. Олексійко майже ні з ким не спілкується, мовчазний і замкнений.

Історія вразила дружину Віктора – Оксану. Вона дуже хотіла мати своїх дітей, але трапилося так, що не могла народити, тому їй так хотілось принести користь. Увечері подружжя продовжило розмову про хлопчика і вирішило йому допомогти, але як саме, ще самі думали. Через кілька днів Віктор знову зустрів хлопчика на вулиці, і в них зав'язалася розмова. Адже чоловік хотів познайомитися з бабусею, дізнатися, що необхідно їхній родині. Бабуся виглядала на років шістдесят, їй важко ростити онука самій, і це одразу зрозумів чоловік. Віктор запропонував допомогу. І вже через кілька днів він забрав хлопчика до себе додому, а потім Олексійко повертався до бабусі. Оксана купувала дитячі речі, та хлопчик ще недовірливо їх приймав. Вона варила йому духмяний чай, готувала смаколики, але дитина все ще боялась довіритись чужим людям, які хотіли допомогти.

Весною не стало бабусі, і сім'я вирішила всиновити дитину. Виріс хлопчик. Всяке люди говорять, намовляли, що, бува, нерідні у нього батьки і лише про старість свою піклуються. Та часто Олексійко потайки прислухався, як молиться по ночах за нього мати. Та жодного разу не зміг він назвати її цим словом – мама, таким довгоочікуваним і бажаним.

Оксана захворіла, і їй потрібно було робити важку операцію. Олексій був на навчанні в іншому місті, та швидко приїхав і чекав біля палати. Він не знав,

що операція складна, бо ж мати думала, щоб син не переживав, тому що в нього екзамени. Жінка довго лежала в комі, але Олексій не відходив від неї ні на мить, боявся, що втратить потрібну людину, яка стала для нього рідною. Він проплакав цілу ніч, що не назвав Оксану жодного разу мамою. Тихо пошепки він промовив: “Матусенько, пробач ріднесенька”.

І розплющились очі Оксани від цих теплих слів.

Світлий ангел робить чудеса. Рятує людину з безодні, надихає до життя і дає шанс змінити його на краще.

Осадчук Діана, студентка групи ПО-51

Як світлий Ангел перемагає

Кожна дитина ще в дитячому садочку мріє стати дорослою, точніше, бажає піти до школи. На відміну від групи в дитячому садку, де оточують няньки, вихователі, у школі учень має постійно звертати увагу на одну особу – вчителя.

Учитель – це та людина, якій надзвичайно довіряють діти. Він говорить лише правду, дає наймудріші і найкорисніші поради. Але, крім комунікабельності, вчитель має заворожувати і своєю зовнішністю. Він має бути завжди стильно одягнутим, виглядати охайно, доглянуто, дотримуватися особистої гігієни. І дуже важливо виглядати так не лише на роботі, а й в повсякденності. Саме тоді діти будуть його сприймати, як щось надприродне, неземне, як доброго світлого Ангела, в якого завжди хороший настрій, котрий не живе буденними проблемами, завжди радий бачити їх, з яким вони обов'язково досягнуть успіху.

Тому дійсно, вчителя можна назвати світлим Ангелом. Адже він дарує дітям максимум позитивних рис, моральних якостей і ціннісних орієнтирів. Саме вчитель наповнює їхні маленькі серця щирістю, відкритістю, добротою і любов'ю.

Совира Інна, студентка групи ПО-52

Як світлий ангел перемагає

Для мене світлий ангел завжди повинен залишати слід на землі. Цим слідом є добро! Добро – це хороша, корисна справа, зроблена не заради особистої винагороди, а задля блага іншої людини. Воно не матеріальне – це духовне відчуття. Адже сенс не у самій справі, яку ви зробили, а в тому, які відчуття викликає ваш вчинок. Добро має приносити лише позитивні емоції, підтримувати людину у скрутну годину.

Неважливо, чи ви допомогли бабусі перейти через дорогу, чи врятували життя людині, якій раптово стало погано, а головне те, що ця справа принесла користь комусь! Добро – це не лише великі і показові вчинки, це посмішка випадковому засмученому перехожому, це і щире “дякую” за найменшу допомогу, це і слова “Дозволь, допоможу”, сказані дома чи деінде, коли бачиш, що комусь потрібна допомога.

Добро не показове – це те, що змушує нашу понівечену душу знову сіяти і радіти. Воно є у кожному з нас і, без винятків, лиш би кожен хотів розгледіти його у собі.

Добро тісно пов'язане з милосердям. Милосердя – це милість серця, жалісливість, м'якість, співчуття, ніжність, любов до людей. Воно – не слабкість, а сила, тому що притаманне людям, здатним прийти на допомогу. Почуття милосердя вічне. Воно старе, як світ, в якому ми живемо. Але на довгий час ми забули про нього. І ввійшло це слово знову як “нове”, оновлене слово і як найвеличніша духовна цінність.

Людині, яка співчуває людському горю, здатній взяти участь у долі незнайомця, що потрапив у біду, притаманні такі якості, як любов до людей та істинний гуманізм. Така людина і є світлим ангелом, який живе серед нас!

Гуцал Яна, студентка групи ПО-31

Добро

Для кожного це поняття є різним. Для мене добро – це моральні якості, це такі правила, які допомагають людям жити в добрі та злагоді. Я думаю, що в таких поняттях розкривається добро. Добро – це краса в житті людей, що відповідає їхнім інтересам, бажанням, мріям. Людські якості (людяність, порядність) завжди повинні бути в людини. Я думаю, що людиною не народжуються – нею стають, адже в житті усе повертається. Кожна людина має творити добро, тоді його буде більше.

Моїми ангелами в житті є моя сім'я. Що б зі мною не було, тільки у рідному домі, з близькими я відчуваю себе спокійно. Я знаю, що ці люди не бажать мені нічого поганого і люблять мене такою, якою я є.

Напевно, мої слова банальні, але я мало вірю в інші сили... Проте, щось змушує мене вірити в якусь силу, яка існує саме для мене. Напевно, то мій Ангел спрямовує мене творити більше добра. Тільки віра змушує нас очікувати здійснення дива. Наші вчинки не завжди правильні і обдумані, але кожний може помилитися. Люди не ідеальні.

Дуда Ганна, студентка групи ПО-63

Як світлий Ангел перемагає

Кожна дитина, підростаючи, мріє оволодіти певною професією, яка їй до душі: космонавт, президент, політик, пекар, стюардеса. Свою ж професію я обрала ще в початкових класах – вчитель.

Таке рішення я прийняла не просто так. З першого класу, з перших днів навчання справжнім другом, наставником, натхненником, божеством, подібним до Ангела, стала моя перша вчителька – Галина Борисівна Бучинська.

Здавалося б, у людини завжди є багато клопотів і на роботі, й удома. Проте, ця людина знаходила час для своїх підопічних, приходила за першим покликом. Чому вона нас так любила? Та напевне тому, що в кожній дитині

залишала частинку своєї душі, надзвичайно щирої, доброї, відданої, милосердної.

Напевно, цей вогник, який вона у нас запалила, її приклад того, яким повинен бути справжній вчитель, привів мене до оволодіння професією вчителя початкових класів. Тому, кожного дня із думкою про навчання та виховання дітей я з вдячністю згадую свого Ангела – першу вчительку.

Бульбах Оксана, студентка групи ПО -63
Як світлий Ангел перемагає

Найголовніше в своєму, зовсім молодому, ще не сформованому характері та віці вибрати правильний шлях. Піти тією стежиною, де світить яскраве світло щастя.

У моєму житті одним із променів сонця, наставником і просто людиною з великої букви була моя перша вчителька – Галина Іванівна Клапошук. Це людина, яка стала для мене не тільки першою учителькою, а й вірною подругою, сестрою і, частково, шкільною мамою.

Хоч і рано пішла з життя, проте вона була вчителем від Бога, який робить з маленьких діточок, які щойно відірвані від мами, маленьких ангелів. Наставляє на правильну життєву дорогу, вчить бути людьми, не вибирати хибного життєвого шляху.

Тому, у моєму маленькому шкільному житті був світлий ангел – моя перша вчителька, яка вчила крізь сльози посміхатися долі.

Кобель Олена, студентка групи ПО-63
Як світлий Ангел перемагає

Я хочу написати про любов. Про любов особливу, яка у кожної людини, наче життя, єдина і неповторна.

Вона жила в мене ще до появи на світі, тому що її у мене, ще не народжену, вливала моя мама. Для мене мама – найкраща подруга та порадник. Вона завжди допоможе у скрутну хвилину, порадить, зрозуміє, підтримає.

Я гаряче благаю серцем Бога: “Хай ніколи не станеться з матінкою нічого поганого. Нехай вона живе довго-довго! Я ж буду намагатися їй в усьому допомагати”.

Так, матір для мене – це світлий Ангел. Любов до матері – і стискається серце від ніжності – враз увесь світ стає чистішим і радіснішим. Коли можна промовити: «Без тебе – мені і не дихати, не жити!» Я знаю, що ніколи у вічі чомусь не скажу. Але чому? Чому, безмірно люблячи свої матусь, ми так мало про це їм говоримо? Я думаю, що слова тут зайві, бо тут промовляє серце.

Бровчук Діна, студентка групи ФІЛ-22у

Як світлий ангел перемагає

Добрі поради приносять не тільки користь, а й задоволення. Найдорожчим і найпершим порадиником у нашому житті є мама. Моя мама навчила мене багатьом важливим речам. Найперше, що вона мені постійно говорить, це те, що незважаючи на настрій, завжди потрібно думати, що говориш людям, не ображати їх, бо слова, сказані нами, вони пам'ятають довго. Коли ми сумуємо, то не потрібно навіювати нудьгу на інших, а намагатися розважити їх, бо від їхньої радості ставатиме краще і нам. У моєї мами є кредо у житті: "Будьмо красивими!" Тут вона говорить не тільки про зовнішню красу: нафарбовані очі, сучасну зачіску, модний одяг, а про красу внутрішню: поведінка, вчинки, стосунки з іншими людьми. Мама з дитинства вчила бути впевненою у тому, що робиш, вірною друзям, і не робити боляче тим, хто тебе любить. Ще вона мені постійно говорить не забувати про посмішку: "Своєю посмішкою ми можемо зробити щасливими інших" Моя мама – найкращий порадиник у моєму житті. Вона дає мені поради, які мені дуже допомагають. Якщо ти в дитинстві не розумієш, чому потрібно робити саме так "як мама сказала", то, подорослішавши, ти розумієш, що мама тобі хоче тільки добра. Її поради – це поради від усього серця і душі.

Коломієць Марина, студентка групи ФІЛ-22у

Як світлий янгол перемагає

Учитель – творець, який дозволяє дитині відкрити самого себе. Він віддається безкорисливо, щоб продовжити себе у своїх вихованцях, дати їм крила для польоту у життя. Учитель – носій світла. Справжній учитель той, який із задоволенням та радістю навчає своїх дітей, доторкаючись душі маленького дитяти – допомагає виростити її, реалізувати себе у житті. Від такого вчителя до дітей буде йти лише світло, тепло і любов. Мабуть, не всі діти будуть сприймати це тепло і світло?!

Але ж все-таки, якщо учитель налаштований на добро і любов до дітей, на мирну працю, то він й буде відповідно привчати учнів, переконувати, що добро повинне перемагати зло, якщо є надія, то світло, любов і тепло завжди будуть подорожувати з людьми.

На мою думку, світлий ангел перемагає у світлому середовищі, де панує взаємна любов, повага і розуміння один одного...

Синчук Оксана, студентка групи ФІЛ-22у

Як світлий ангел перемагає

Народна мудрість говорить: "Посієш добрий вчинок, пожнеш звичку робити добро". З раннього дитинства наші батьки, а пізніше вчителі у школі, вчили нас того, щоб ми спішили робити добро, бо ж це свята справа на землі.

Зараз, після того, як сама стала на учительський шлях, зрозуміла, що духовне добро стократ цінніше за матеріальне. Але ж ні, воно – безцінне! Ця

загальна істина живе зі мною і буде жити завжди. Для мене учитель – світлий ангел, що несе добро і любов на крилах своїх. А отже, несе світло в душі дітей. Марно чекати прихильності та поваги тому вчителю, котрий не оберігає дитину від хибних кроків та не допомагає тоді, коли це дійсно потрібно. Головне – не спізнитися!

Миколіук Яна, студентка групи Філ-11а
Як світлий ангел перемагає

Добро і зло є невід’ємною частиною нашого світу. Все почалося з Адама та Єви. Мені дуже цікаво, яким би був наш світ, якби Єва не спробувала “спокусливого плода”? Чи панував би мир у всьому світі, чи були б люди добріші один до одного? Ніхто цього не знає, але чи знав про те, що так станеться, сам Бог? Чи можна було б цьому завадити? Якщо замислюватися над цим, з’являються тільки питання, а відповідей немає.

На мою особисту думку, все сталося так, як повинно бути. Добро не може існувати без зла. Кожного дня йде боротьба між добром і злом. У цьому світі доводиться боротися. До прикладу, боротьба тварини за своє існування, боротьба людини з проблемами, які її переслідують. Так і добро бореться за мир, спокій у цьому світі. Людина є носієм добра і зла. Навіть цього не помічаючи, людина може внести в своє життя, життя іншого щось добре. Як то кажуть, якщо хочеш змінити цей світ, почни з себе. Я погоджуюсь з цим висловом, якщо людина хоче, щоб її оточувало лише добро, вона повинна для початку мати гарні думки про навколишній світ. Допомогати оточуючим коли це так важливо. Навіть привітна усмішка може подарувати гарний настрій іншій людині. Якби кожен замислювався над своєю поведінкою, над тим, що він сказав, все б поступово налагоджувалося в цьому світі.

Звичайно, добро не витіснить зла, але чим більше добра, тим краще. Тому, кожен спочатку має задуматись над своїм внутрішнім світом для того, щоб змінити навколишній.

Григорьєва Оксана, студентка групи Філ-12у
Як світлий ангел перемагає

Проблема добра і зла споконвіків переслідує людину. Ще змалку нас навчали батьки, ми робили певні висновки з казок, легенд, притч, як стати на правильний шлях, шлях добра. Але ж чому так багато людей йдуть зовсім не туди? Навіщо вони обирають шлях зла? Можливо, це не їх вина?

Перш ніж зробити свій вибір, потрібно пам’ятати, які б випробування та перешкоди не ставали перед нами, звинувачувати всіх і все у своїх проблемах – не вихід. Спочатку потрібно розібратися в собі, спитати: “А чому я роблю саме так, а не інакше?”

Говорять, що найкращий захист – це напад. А чи потрібно воно тобі? Можливо, краще поглянути на ситуацію з іншого боку? Як казав Соломон: “І це все мине!”

Ставши не на той шлях, ми робимо гірше тільки собі. Ми руйнуємо свою долю. Але насамперед потрібно пам'ятати, що заподіяне тобою зло завжди повернеться до тебе.

Навіть у найзапеклішій боротьбі, коли вже немає надії на перемогу, добро завжди перемагає. Такий закон життя.

Кажуть, людина живе доти, доки про неї говорять, допоки шанують її пам'ять. Для того, щоб людина після своєї смерті жила в серцях людей, вона має бути прикладом для наслідування, вести чесний спосіб життя, бути Людиною з великої літери.

Отож, для того, щоб проблема добра і зла не виникала, потрібно відкрити у собі янгола, який є в кожному з нас.

Блажка Альона, студентка групи ПО-61

Як світлий ангел перемагає

Доля дарує кожному з нас ангела. Це може бути твій перший учитель, можливо, ти зустрінеш його згодом, не в дитинстві. Але це буде та людина, яку ти назвеш ангелом, який перемагає, бо вона назавжди стане частиною нового життя, пройде з тобою через роки, надихаючи на добро. Поруч із ним ти побачиш себе іншими очима і будеш намагатися стати кращим, розумнішим, добрішим, щоб бути гідним його прихильності та дружби, його любові.

Як це важливо – мати такого ангела у житті! Учителюці хочеться вклонитися, віддячити сердечно за те, що вона подарувала мені щастя вважати її другою мамою, щастя безмежної любові до неї, вклонитися за науку, мудру дружбу.

Виноград Світлана, студентка групи ПО-32

Як перемагає світлий ангел

У кожної людини в серці жевріє зірочка добра. Та в когось вона з часом згасає, а в когось сяє яскравіше. Є люди, з яких б'є яскраве світло, які випромінюють любов, ласку, добро і милосердя. Усе це вони дарують людям з кожним своїм промінчиком. Я бачу в цих людях ангелів. Ангелів, які прийшли нам на допомогу, які рятують нас від пільми, яку несуть світло та смисл в пусті темні серця.

У кожної людини є такий ангел – це її ангел-охоронець. У мене таких ангелів 3. Дивно, правда? Але я саме цим людям довіряю, і вони вселяють в мене сили і бажання жити далі, рухатись вперед, підкорювати вершини. Ці люди – мої мама, тато і найкращий друг. Чому так? Я й сама не знаю. Так сталося, і я тому рада. Жодна важлива подія в моєму житті не пройшла без них, без їх підтримки. Чомусь я впевнена, що після їх слів “Я з тобою!” в мене вийде все.

Тому за моїм плечем стоїть не один, а цілих три ангели. І якщо мені все вдається, я перемагаю – перемагає і мій ангел, мій світлий ангел добра.

Бакаляр Анна, студентка групи ПО-32

Як світлий ангел перемагає

Дуже часто кожен з нас потрапляє у таку ситуацію, з якої, здається, немає виходу. Але раптом приходиться на допомогу щось зовсім незрозуміле, щось таке дивне чи фантастичне. І ми все ж таки знаходимо вихід із цієї запутаної ситуації. “Що ж це?” – запитуємо ми себе. Напевно, Ангел. Наш особистий Ангел-Охоронець. Здається, він завжди з нами. Недаремно ж багато хто вважає, що наша тінь – це і є той самий Ангел. А й справді, замисліться на хвилинку, тінь майже завжди з нами, її нема лише тоді, коли нема світла. А що ж коли нема світла? Ангел просто стає невидимим, але він ніколи нас не покидає. Та, на мою думку, найголовніше – це віра в себе. Віра в себе та надія на краще. Говорять, що надія помирає останньою. Ніколи не можна здаватися, занепадати духом, переконувати себе, що це все, кінець, крах. А головне – потрібно мріяти. Є такий, на мою думку, дуже гарний вислів: “Якщо у тебе є мрія – біжи до неї. Не можеш бігти – йди до неї. Не можеш йти – повзи до неї. Не можеш повзти – ляж і дивись на свою мрію”. Але ніколи, чуєш, ніколи не забувай про свою мрію. А раптом одного дня тобі потрібно буде лише підняти руку, і ти дотягнешся до неї, до тієї бажаної мрії.

І я впевнена, що в цьому тобі допоможе твій ангел. І разом із цим світлим ангелом ви подолаєте усі труднощі та дійдете до мрії.

P.S. Я хочу побажати всім здійснення їхніх найбажаніших мрій.

Бойко Тетяна, студентка групи ПО-32

Як світлий ангел перемагає

З дитинства багато хто чує це слово – ангел, янгол. Хтось читає молитву до ангела, якої навчила мама, бабуся, комусь розповідають про ангела-охоронця. Ніхто з нас не бачив їх, але ми нібито не заперечуємо їхнього існування. Згідно з древніми міфами, ангели – Божі посланці, Божі вісники. Вони прилітають до нас, щоб нагадати про необхідність морального очищення.

У мене є День ангела... Мені колись здавалося, що це і є його ім'я. Як з'ясувалося, це не так. День ангела не є днем святкування ангела-охоронця, це лише день пам'яті святого, чиє ім'я мені дали.

Особисто у мене бувають випадки, коли внутрішній голос радить чогось не робити або кудись не йти. Якщо я чиню наперекір, то згодом переконуюся, що треба було слухати інтуїцію... Ми не можемо бачити ангелів, бо вони – невидимі духи. Але я відчуваю їхню присутність. Якщо ми усвідомлюємо, що десь нас “гризе” совість, це не інтуїція спрацьовує, це ангел нам підказує, що щось ми робимо не так. Ангели нас охороняють від злого.

Не нарікай на глухість душ людських

І не гостри у злобі на них зуби...

А ти, що людям ти зробив,

Що вимагаєш доброти від них?

Чого мовчиш, подумай і збагни,

*Але уже з низької висоти,
І зваж, і переваж, а хто є ти?
І зваживши, нікого не вини.
А сам в своє більмо душі заглянь,
Чи там хоч раз добром світила рать
І променем зорилося святим?
І ти збагнеш, що до твоїх страждань
Не відгукнеться власна глухомань
А ти шукаєш в людях доброти*

(О. Козачун).

Але ми повинні робити добро іншим людям, адже наші охоронці теж турбуються про нас. “За добро добром відплачують,” – говорить народна мудрість. Мабуть, у нашому непростому світі складно творити добро. І мені, як і усім, теж хочеться його творити. Але не завжди виходить. Часто забуваєш, що потрібно сказати щось хороше, а замість цього дратуєшся та огризаєшся на близьких та друзів. А потім почуваєшся дуже соромно. Часто губишся, коли час зробити добрий вчинок, а потім думаєш: потрібно було вчинити так і так...

У нас таке коротке життя, так хай же не буде місця злим помислам. Хай оживає істина стара: –Людина починається з добра!” Добро все одно знаходить справжню подяку, я в це вірю.

Лугова Вікторія, студентка ПО-32

Як світлий ангел перемагає?

Кажуть, що у кожної людини є ангел-охоронець. Але чи справді є він? Чи справді є ангел-охоронець, який захищає нас від усього злого? Мабуть, є люди, які скажуть “Немає”, а я скажу “Є”. Для когось ангел-охоронець – мама, для когось – подруга, для когось – знайомий чи знайома. Адже, напевне, у всіх бувають ситуації, коли здається, що від тебе відвернувся цілий світ, але тоді ти починаєш відчувати, ніби тебе щось підхоплює, простягає свою руку допомоги.

Моїм ангелом-охоронцем є мама. Мама...

Стільки тепла, ніжності і любові у цьому слові. Здається, що все, це кінець, але ні. Деколи буває настільки важко, нестерпно боляче, але мама завжди допоможе, дасть пораду, заспокоїть. Взагалі, кожному з нас потрібно цінувати свою матір, адже що б не сталося, вона завжди буде поряд.

Шевчук Ірина, студентка ПО-32

Як світлий ангел перемагає

Кажуть, коли народжується дитина, то вона бачить свого ангела і саме до нього вона простягає свої маленькі ручки. Тож, кожна людина знає про те, що у неї є Ангел-охоронець, який її оберігає, захищає від різних негараздів, небезпек. Дуже часто ми відчуваємо свого ангела, відчуваємо його тепло тоді,

коли справді віримо у нього, адже віра має неабияке значення у житті кожної людини, відчуваємо підтримку, і тоді, коли здається, що все погано, все, що відбувається навколо нас, руйнується, і тоді ми не знаємо, як нам повести себе в таких складних і непередбачуваних ситуаціях. Але у нашому житті існують люди, яких ми теж можемо назвати ангелами, це може бути людина з кола хороших друзів, звичайно, це можуть бути наші найрідніші люди – батьки.

Моїм Ангелом-охоронцем я можу з впевненістю назвати свою маму, це та людина, яка дарує мені своє тепло, радість, підтримку. Її любов я відчуваю навіть на відстані. І справді бувають такі ситуації, коли тяжко їх вирішити, коли не знаєш, як знайти вихід, але знаєш, що у тебе є така людина, з якою ти можеш порадитись щодо вирішення таких ситуацій, і тоді ти обов'язково знайдеш вихід. Отже, справді, світлий ангел перемагає, а перемагає саме тоді, коли ми з великою вірою у серці, знаємо, що у нас є Ангел-охоронець, і де б ми не були, він завжди є і буде дарувати нам своє тепло та радість – завжди.

Матвійчук Тетяна, студентка ПО-32

Як світлий ангел перемагає

У кожної людини у своєму житті є свій охоронець. У когось – це бабуся, дідусь чи ще хтось із близьких родичів. Ще у когось – це, можливо, улюблена тваринка. У мене також є мій ангел – це моя мама, яку я дуже сильно люблю. Я вважаю, що це мама тому, що вона завжди оберігає мене, як ніхто інший цього не робить. Коли має статися щось погане, мама, як відчуває, і говорить, чи потрібно робити те, що я вже запланувала, адже вона знає про мене все. Я їй довіряю і розповідаю все, бо я знаю, що мама завжди мене підтримає і порадить, як правильно вчинити в тій чи іншій ситуації. З раннього дитинства мій ангел говорить мені: “Добро завжди перемагає зло” – і з часом я все більше в цьому переконуюся, адже з допомогою мами, її порад я навчилася розпізнавати характери людей, з якими спілкуюся. Зрозуміла, що мене оточують добрі люди.

Отже, світлий ангел завжди перемагає. У кожної людини повинен бути такий ангел, який би оберігав її від усього поганого.

Горпинич Тетяна, студентка групи ПО-11

Як світлий янгол перемагає

Мама – це перше трепетне слово, яке вимовляє дитя. Мама – найдорожча людина кожному з нас. Слово “мама” росте разом із нами і так тихо воно приходить на вуста. Промінцем маминої усмішки і ласкавістю її очей, листочком вишні і світлинкою, пелюсткою квітки і радістю веселки, теплою лагідністю руки і вечірньою молитвою.

Материнські очі, як тільки з'явилася маленька людина у цьому світі, то над нею, немов ніжні сонця, ясніють променисті яскраві очі. І потім упродовж усього життя вони щедро випромінюють доброту і ласку. Неможливо пригадати того дня, коли над колискою вперше похилилася мати. Це – мить, це – вічність, бо мама завжди з нами, вона живе у своїх дітях та онуках, у

всьому нашому роді і береже нас та благословляє на добро. Вона – наш світлий ангел-охоронець. Найкраща й наймиліша людина для мене – моя матуся. Я не уявляю свого життя без неї. Вона дає мені таку ласку, яку більше ніхто не може дати. Свою матусю я дуже люблю. Коли мені сумно і важко вона мене розрадить, підтримає, безкорисно дає свою ніжність і любов. Мама не відступить ні на крок, коли я хворію, завжди піклується про мене. І де б я не була, куди б мене не закинула доля, я завжди пам'ятатиму щире повчання матері, ніколи не обмину рідну домівку... Дякую Вам, за доброту і ласку, моя мамо. Цілую ваші руки, рідненька. Ви для мене – мій добрий світлий ангел, який завжди зі мною, який ніжно оберігає мене у складному вирі життя.

**Побережний Василь, студент групи ПО-14
Як світлий ангел перемагає**

*Тріпоче білими крильми
Господній ангел біля мене,
Він заглядає в мої сни,
Шепоче тихо: “Сни за мене”.*

С. Бен.

Ангели... Світлі, маленькі, золотокосі діти. Саме такими постають перед нами ці неземні створіння. Вони йдуть світом і сіють добро, даруючи усмішки і гарний настрій, завжди допомагають у скрутну хвилину. У чому ж сила цих маленьких невидимих істот? На мою думку, вони перемагають тому, що надіслані Богом робити добро. Бо ж як писав Андрій Демиденко:

*Зло нічого не дає, крім зла,
Вмій прощати, як прощає мати,
За добро добром спіши воздати,
Мудрість завжди доброю була.*

Доброта і чуйність, співпереживання і щиросердечність, вміння розділити чужий біль підтримати у тяжку хвилину, розрадити в горі й біді – це має бути в характері кожного українця. Коли ми згадуємо слово “ангел”, то уявляємо певну постать. Адже світлий ангел – це охоронець нашого життя, благополуччя. В ангела ми випрошуємо кращу долю, міцне здоров'я, достаток. Щодо мене, то ангели-охоронці – це мої батьки. Я знаю, що ці люди завжди про мене піклуються, хвилюються та підтримують. Коли поганий настрій чи якась проблема, я пригорнуся до свого ангела – матері, і на душі стає краще. Своїх батьків я дуже люблю і стараюсь не засмучувати їх. Адже для мене – це найдорожчі, найрідніші люди.

Обираючи професію, довго думала, чи буду корисною суспільству. І не помилилася. Учителі – це справжні ангели, які навчають творити добро. То ж ставаймо добрішими, бережімо гарні ангельські риси.

Хай світлий ангел завжди перемагає!

Трачук Катерина, студентка групи ПО-11
Як світлий ангел перемагає

Людина народжується для мислення і діяльності. Суть людського життя – глибинна. Людська мудрість прагне передати наступним поколінням знання прописних життєвих істин. Сіють ці зерна мудрості вчителі. Саме вони по-різному визначають мету свого існування, але її потрібно мати, бо інакше життя буде животінням.

Нічого для людини нема недосяжного. Саме вчитель окрилює дитячі душі. Люди цієї професії навіть насолоду отримують тільки тоді, коли роблять щось приємне для інших.

На Стародавньому Сході говорили, що молодь – найбільша загадка сучасності, бо в ній – таємниця майбутнього. Як сяють очі моєї матері, коли я їй допомагаю, підтримую, роблю покупки або просто йду з нею гуляти. Недаремно обрав професію вчителя, адже виявляється: приносити радість іншим – це насолоджуватись подвійною радістю.

У житті вчителю потрібно мати принципи, пов'язані з його метою життя, поведінкою: життя прожити з гідністю, щоб було не соромно потім згадувати. Професія вимагає доброти і великодушності. Педагогу не можна впадати в крайнощі, бути егоїстом, а слід бути чесним і вірним.

Дитячі душі, як сонячні промінчики. Саме вчитель навчає вірити у світле, добре... Я прагну стати творчим вчителем, відкидаю прагнення хитрувати і брехати дітям.

Життя педагога різноманітне і творче. Моя перша вчителька для мене, як ангел. Саме вона навчила приносити користь людям, наполегливо працювати над собою. Теплі спогади про вчителів мають і більшість моїх ровесників.

У житті існує певний рівень щастя. Це тоді, коли світлий ангел перемагає... Важливо для вчителя підвищувати щастя малечі. Вчитель залишає по собі пам'ять, хороший слід. Про це слід дбати, я вважаю, з самого початку навчання в академії. І світлий янгол вчительської мудрості переможе...

Курнична Тетяна, студентка групи ПО-44
Як світлий ангел перемагає

Усі діти різні, кожен по-своєму чимось виділяється. У кожної дитини є свій темперамент, тому вчителю необхідно підбирати різні підходи до кожного учня. Є діти з якими дуже легко працювати і вони піддаються впливу вчителя на їх поведінку, а є й такі, яким байдуже, не важлива думка навіть такої важливої людини в їхньому житті, як вчитель. На жаль, є такі вчителі, яким байдуже на майбутнє тієї дитини, яка навчається у її класі. Учитель просто старається не помічати таких проблемних дітей, навіть зайвий клопіт...

На щастя, є й такі вчителі, які дбають про майбутнє дітей і майбутнє нашої країни. Вони плекають у серцях дітей любов та добро. Стараються приділяти їм більше уваги, ніж іншим, та вчать любити їх, немов своїх рідних по крові дітей. Я вважаю, що таких вчителів можна назвати світлими

ангелами за їх відданість своїй професії та відданість майбутньому, підростаючому поколінню, маленьким діткам. Діткам, які довірливо, наче губка, збирають кожне вимовлене вчителем слово, які збережуть пам'ять у своєму серці про свого першого вчителя, другу маму, яка вивела їх у великий та важкий світ.

Тому висловлюю велику дяку таким педагогам, які за допомогою свого досвіду формують освічених людей. Отже, такі вчителі – світлі ангели, які перемагають.

Олійник Анжела, студентка групи ПО-32
Як світлий ангел перемагає

Ангел-охоронець... Кожен бачить у цьому понятті різних людей: близьких друзів, рідних, коханих або ж просто пересічних, знайомих людей, які залишили у нашому житті незабутній слід. Вони назавжди залишаться у нашій пам'яті. Особисто я своїм ангелом-охоронцем вважаю свою маму. Хто як не вона допоможе, порадить, приголубить та захистить?! Я вважаю, що лише вона зможе знайти правильне слово, підтримати у скрутну хвилину, лише вона знає усі мої таємниці і мрії. Бережіть своїх батьків, прислухайтесь до них, бо лише вони піклуються про нас, як ніхто інший всій землі. Зберігайте у своєму серденьку усі ті щирі почуття вдячності своєму ангелу. Я мрію бути ангелом-охоронцем для своїх друзів. Саме тому я товаришую з багатьма людьми, намагаюсь їм усіляко допомогти. Я гадаю, що буду в майбутньому ангелом-охоронцем для своїх діток, як і моя мама, захищати їх і турбуватись про них.

Зембіцький Олександр, студент групи ПО-43
Світлий ангел перемагає

Добро завжди перемагає зло. Це було нам відомо здавна. Учитель, як втілення добра, як той ангел з небес. Саме вчитель помічає вогник в серцях і очах дітей. Дітям важливо зрозуміти свого наставника, побачити в образі вчителя щось добре, лагідне і світле. Саме в такому віці у душі кожної дитини завжди перемагає добро. З часом, як це прикро не звучить, діти стають більш дорослими, зустрічаються віч-на-віч з несправедливістю, заздрістю, злістю. Саме в цей період вчителю важливо у потрібному напрямку скерувати дітей. Щоб змінити щось на краще, потрібно змінити свій світогляд, світогляд своїх близьких, друзів, навчитися творити добро. Якщо кожен з нас стане добрим і навчить цьому інших, то тоді неодмінно добро буде переможцем у нелегкій боротьбі, яка ведеться вже давно...

Гончарук Юлія, студентка групи ПО-11
Як світлий ангел перемагає

Світлий ангел. Хто він такий? Це якесь створіння, яке ми не бачимо? Чи, можливо, вони існують з крові та плоті? Ці та багато інших запитань ставлять люди різного віку, різних народів, у всі часи. Та для кожного світлим

ангелом є щось своє. Хтось вірить у те, що ангели – це невидимі посланці, призвані допомагати нам. Інші думають, що ангели існують з плоті та крові. Існує ще багато версій, та я б хотіла поділитися з вами своєю особистою думкою.

Я вважаю, що ангел – це не просто хтось святий. Ангелом може бути будь-хто. Просто потрібно бути добрим, співчутливим, потрібно мати добре серце. Особисто в мене у житті зовсім нещодавно з'явився ангел. Справжній, чистий, світлий ангел. Можливо, нам у сучасному житті важко розпізнати чисту та добру людину. Ми звикли, що люди, які оточують нас, черстві та злі. А іноді так хочеться, коли ти йдеш вулицею, щоб тобі хтось просто усміхнувся. Не потрібно нічого, лише одна випадкова посмішка, і настрій піднімається. Ми лише з часом розуміємо, що люди навколо не справжні. Вони, як цукерки в красивій обгортці, але жахливі на смак. Я теж не відразу зрозуміла, що саме ця людина є моїм ангелом. Він такий простий, відкритий, щирий. Коли я вперше побачила його, не могла збагнути, в чому тут підступ, що саме з ним не так. Я переглянула усі можливі варіанти, та все виявилось марним. Зараз рідко коли можна зустріти людину, настільки світлу. Він хоче змінити світ, зробити його кращим, яскравішим. Він творить справжні чудеса. Ні. Він не створює ріки і тому подібне, він просто одним своїм поглядом може мені підняти настрій. Коли я дивлюсь на нього, то розумію, що кращої людини я в житті ще не зустрічала, окрім матері, звісно. Зараз це одні із найдорожчих моїх близьких. Вони мене підтримують, допоможуть. Вони для мене у цьому житті усе. Усіх слів не вистачить, щоб описати добрі вчинки цієї людини. З нього я беру приклад. Він – світлий ангел, який завжди переможе зло, що виникає у моєму житті. Адже ще у давні часи люди вірили, що світлі сили оберігають нас. Можливо, мій ангел ще не здогадується про те, яка велика місія для нього покладена. І це не обов'язково врятувати світ. Допомогти людині стати кращою – це уже велика місія. Він допоміг мені і, можливо, в майбутньому я теж для когось стану таким ангелом та буду допомагати. Можливо, як дерево росте з маленької кісточки до пишного та могутнього, так само і добро починається з маленького зернятка, з часом розростеться, і світ навколо нас стане кращим. Усе починається з малого. І навіть маленька добра справа допоможе завтра у розвитку великого добра. Немає добра незначного і добра значущого. Добро, воно єдине, і ми самі створюємо його. Адже якщо не ми і не сьогодні, то хто?

Загранюк Анастасія, студентка групи ПО-32 Як світлий ангел перемагає

Кожен день з нами трапляються різні пригоди. У когось здебільшого вони позитивні та радісні, а у декого зовсім не так. І десь у глибині душі ми віримо, що за нашими плечима є той, хто нас оберігає. І називають його Ангелом.

Рік тому я зрозуміла одну річ: ми є результатом наших думок. Усі пригоди, які з нами трапляються, ми притягнули у своє життя. Як? Думками. У це важко повірити, тому що люди скажуть: “Я не притягував у своє

життя цю аварію”. Та це так. Ми не замислюємось над тим, що ми робимо, про що думаємо. Звісно, що відстежувати свої думки ми не можемо, оскільки кожного дня у нашій голові виникає понад шістдесят тисяч різних думок. Якби ми слідували за кожною, то, напевно, з глузду з’їхали б. Але є вихід – це пильнувати за своїми емоціями. Вони є позитивними та негативними. Та емоції дуже добре показують те, які наші думки зараз. Якщо ми відчуваємо себе добре, радісно, щасливо, то це значить, що думки у нас позитивно налаштовані й переживати нема про що. Коли ми відчуваємо заздрість, злість, ненависть та інші негативні емоції, то наші думки не такі, як потрібні. Учені вже довели, що позитивна думка набагато сильніша за негативну.

Ми у своє життя будемо притягувати позитивні речі тільки тоді, коли знайдемо гармонію між нами та навколишнім світом. Люди і є своїми ангелами-охоронцями. Уже давно у світі існують дві ворожих сили: добро та зло. Ми у своєму внутрішньому світі самі вибираємо, хто нам більше подобається.

Прокинувшись вранці, ми можемо відчути, що все йде не так, як потрібно. Здається, що неможливо зупинити це. Та варто лише змінити свої думки та налаштуватись позитивно, як все стає добре.

Доля кожної людини залежить тільки від неї. Ми оберігаємо себе своїми думками та вчинками. Як ми до людей, так і люди до нас. Адже людина – це найбільший витвір цього світу. І вона повинна сама робити своє життя кращим!

Циганкова Ольга, студентка групи ПО-51 Як світлий Янгол перемагає

Янгол... Про що Ви думаєте, коли вимовляєте настільки чарівне, загадкове, таємниче та ніжне слово? Для кожного це поняття є різним, хтось вбачає надію на краще майбутнє, а хтось відверто жалкує про скоєне і звертається до Янгола по допомогу. З давніх-давен нам розповідають матері та бабусі, що у кожного від народження є свій Янгол. А чи насправді він є? Чи насправді він нам допомагає?

Так часто постає перед людиною вибір, як вчинити, як нікого не образити чи, навпаки, як зробити собі добре, але інші при цьому постраждають? Чи ні? Як Ви думаєте, хто приходить нам на допомогу? Так, це рідні, близькі, але ж не завжди ми можемо довіритися їм, і тільки тоді звертаємося до потаємного – всередину себе, а там і живе Янгол. “Який він?” – запитаєте себе. Дуже важке запитання, але ж надто легка відповідь. Якщо Ви роздумуєте над чимось, сумніваєтесь – це означає, що всередині борються світлий та темний янголи. Довго відбувається боротьба між добром та злом, між правдою та брехнею.

Завжди йду життям з упевненістю та відкритим серцем, з добротою до кожного створіння... Запитаєте: “Чому?” – гарне запитання. Відповідь досить проста: “Світлий Янгол перемагає!”

Коваль Аліна, студентка групи ПО-52
“Как светлый Ангел побеждает...”

Стоя на краю пропасти, уже ничего не страшно, ничто не имеет значения. Не чувствуешь пронизывающего ветра, не ощущаешь, как, словно хлыстом, бьет по коже ливень. В этот момент ты, как никогда, ясно понимаешь наконец- то, что важно, а что есть мишура. Суть вещей проникает глубоко в тебя, становится твоей природой, и ты больше не принадлежишь себе... Какое-то мгновение даже начинаешь колебаться, а может зря? А может, еще вернуть все назад, просить прощения как никогда раньше, плакать, винить себя и каяться в каждом ничтожном дне, прожитом не так, как всегда представлял себе, сидя на коленях у матери, которая нежно перебирала твои волосы и рассказывала о прекрасном добром Ангеле. Он приходит на помощь всем отчаянным душам, когда те достигают апогея своего отчаяния... Сейчас, стоя на краю пропасти, понимаешь, что это были только сказки. Где он сейчас? Пусть придет и уведет за руку подальше от этого гнусного обрыва, в котором так банально и пошло сошлись в одночасье все нити жизни.

Почему мы оказываемся у пропасти? Что нас толкает подойти к ней поближе, вдохнуть ее запах, опьяняющий до потери равновесия? Равнодушие. Нелюбовь. Безнравственность. Это кипятком ошпаривает нежную кожу, осколками битого стекла врезается в мякоть тела, лезвием прорезает протест изнутри.

Именно сейчас, как никогда раньше, людям необходима любовь – мягкая, обволакивающая и гармоничная. А особенно детям, они – начало всего в этом мире. Именно дети, сидящие на руках у матери, мечтают о светлом и лучистом завтра, в котором нету неправды, а конфеты в магазинах дают без денег. Именно дети, окутанные материнской любовью, вырастают счастливыми людьми, поскольку еще с малолетства им объяснили, что излучать добро – это нормально и естественно необходимо. Маленькие герои, обученные еще и в школе светлым проявлениям лучезарности, смогут быть счастливыми. Только такие дети, ведомые по жизни светлым Ангелом любви, умеют жить.

Пелену, так тяжело упавшую на глаза, унес далеко внезапный теплый ветер. Через кончики волос он проникает в мозг, очищая сознание изнутри, созидая и реставрируя ветхий заброшенный лабиринт разума, и доходит прямо до сердца. Что-то новое появляется там, словно давно существующая пустота заполняется мягким эфиром, разливаясь теплой волной по всему телу. Оказывается, небо может быть таким голубым.

Оказывается, трава никогда не была такой зеленой. Постепенно начинаешь отступать назад, шаг за шагом, все больше убеждаясь, что раньше солнце не было таким теплым. А пропасть... А что пропасть? Она уходит вниз, мне же надо идти вперед.

Невесомое легкое перышко упало на ладонь, разорвав гладь воздуха. И я поняла, что никогда раньше не чувствовала себя настолько живой...

Семенчук Аліна, студентка групи ПО-33

Как светлый Ангел побеждает

Дети – разные по характеру, по натуре, по поведению, по здоровью. Но характер меняется, его можно перевоспитать. А как хорошо было бы не перевоспитывать, а просто сразу хорошо воспитать человека. Из любого ребёнка можно вырастить отзывчивого, мужественного, честного человека, – к этому нужно направлять свои стремления, как учителя. “Всегда делай людям добро,” – такой девиз учитель должен дать каждому ученику в путь.

В каждом ребёнке можно увидеть светлого Ангела, которого просто надо выпустить на волю. Дети постоянно берут пример с взрослых, поэтому учитель, так как он большую часть времени проводит с детьми, должен быть светлым и доброжелательным.

Чтоб детьми управляли ангелы, в первую очередь нужно, чтоб ангелы управляли учителем. Я думаю, что учителем управляет Ангел тогда, когда он находит подход к каждому ребёнку, а дети в свою очередь тянутся к нему.

Мы много говорили об ангелах. Кто же они на самом деле? Ангел – это существо, которое послано Богом защищать нас от разных бед и в свою очередь учить нас, как быть светлым и добрым человеком и как помочь выпустить на волю ангелов, которые помогают нашим ученикам.

Козут Ольга, студентка группы ПО-52

Как светлый ангел побеждает

Не тело, а душа есть человеком.

Г. С. Сковорода

Сколько живёт на планете Земля человечество, столько пытается доказать, что добро побеждает зло. Это оптимисты. А пессимисты оспаривают это утверждение. Они считают, что зло сильнее добра, ибо не выбирает средств и способов в борьбе, не задумывается и не принимает никаких норм морали.

Эту уверенность пессимистов мне всегда было тяжело и больно слышать. Неужели это так? Я стала присматриваться к людям, анализировать их поступки, в результате уверовала в порядочность, честность, благородство, соучастие, трудолюбие и мужество – в добро. Я поняла, что идёт вечная борьба между добром и злом. Они на одной скрижали. Если хотя бы на миг побеждает зло – в мире происходят социальные катаклизмы – войны, революции и т.д. Поэтому наша задача – учить детей добру, светлостиму ангелу человечества. Этот ангел немногословен, он молча делает свою святую работу – дарит людям добро. Его, этого ангела, я повседневно встречаю среди людей. В моём селе мама шестерых детей оставила их и ушла замуж в другое село. Дети лишились материнской заботы.

Лариса Викторовна, их учительница, каждое утро, минуя школу, идёт в их дом, умывает, одевает, причёсывает малышек, забирает в школу. Здесь их кормят, помогают в учёбе. Для них, осиротевших детей, Лариса Викторовна – светлый ангел. Её победу мы видим воочию. Все дети учатся, подрастают, в

будущем так же, как Лариса Викторовна, станут светлыми ангелами. Потому, что добро порождает добро.

А вот ещё пример. В селе Заслuchном если у кого-то случается беда, все односельцы становятся “светлыми ангелами”: помогают, кто чем может. Ни один спасён от смерти в этом селе.

Таких примеров великое множество. И уверенность в том, что светлый ангел побеждает, в моей душе растёт и укрепляется.

Есть такая на Украине поговорка: “Хто в мене камінцем, то я в того – буханцем”. В этом коротком изречении – огромный глубинный и мудрый смысл для нас, учителей, ибо нельзя сделать из ребёнка настоящего человека, гуманиста криком, укорами, нотациями. Это можно сделать только тогда, когда станешь для него светлым ангелом – будешь творить добро. Об этом и утверждает Ш. А. Амонашвили в своих работах: “Здравствуйте, дети”, “Как живёте, дети” и т.д.

Я уверена, что все ученики этого великого педагога будут в своей жизни защитниками добра, светлыми победителями зла, неправды и жестокости.

Украинский философ Г. Сковорода утверждал, что не тело, а душа есть человеком. Ш. О. Амонашвили закаляет души подрастающего поколения, учит не сдаваться перед злом и трудностями, быть стойкими и выносливыми, а ещё трудолюбивыми: “Независимо от того, ждут от тебя добро или не ждут его – Твори добро. Независимо от того, заметят твоё добро или не заметят его – Твори добро. Независимо от того, принимают твоё добро или отбрасывают его – Твори добро. Независимо от того, чем будут платить тебе за добро: добром или злом – Твори добро. Твори добро и ни у кого не спрашивай разрешения, ибо никто не властен над твоим добром”.

Костишена Олена, студентка групи ФіЛ-21а

И вот Я посылаю Вас, как овец среди волков

Мне приходилось видеть много случаев, когда люди меняли все ценности в жизни на стакан обыкновенной дешевой водки... Все они когда-то были намного счастливее, чем сейчас, когда у них нет ничего, кроме своего собственного оправдания перед родными и близкими, кому они делали много боли. Никто так и не может понять или объяснить, почему они это делают, неужели это единственный способ пасть в забытое и никому не нужное логово такой жизни. Неужели это способ, чтобы не нести ответственности за детей, близких и родных, чтобы бесталанно и бессмысленно уничтожить все, к чему так стремились когда-то.

Моя история началась с момента, когда я поняла, что злой рок преследует совсем не виновных в этом маленьких детей. Как-то в школе на ступенях холодного бетона я увидела маленькую пятилетнюю девочку, которая плакала и все время спрашивала прохожих, не приехала ли за ней мама. Она показалась мне очень маленькой для школьного возраста, и поэтому подумала, что

ребенок просто потерял своих родителей. По облику ее можно было описать, как маленького херувима. Пучок жиденьких, белых и слегка извивистых волос так четко подчеркнул ее глаза цвета синего неба, что она показалась мне не простой маленькой девочкой, а каким-то сказочным героем, которого наверняка охраняла бы добрая фея. В слегка розовых щечках этой малышки можно было увидеть столько жизни и веселья, что, посмотрев на них только один раз, тебя бы охватило приятное чувство нежности к этому ребенку. Но ситуация этой девочки была куда хуже.

Позже оказалось, что у нее еще есть братик, и их отдали в “эту” школу вместе, чтобы не разлучать. Маленькому Ване было 6 лет, а его сестричке всего 5. Позже я выяснила что мать их бросила, а сама нашла новую обитель с каким-то пьяным проходимцем. Также я узнала, что она была зависима от алкоголя. Мне хотелось что-то сделать этим детям во благо, но их воспитательница сказала, что это бесполезно, иначе они привяжутся ко мне, и этим сама же сделаю хуже. Девочка была слишком мала для учения в школе, она не знала ни алфавита, ни элементарных арифметических операций. В итоге успешность была у нее на низком уровне. Поэтому многим приходилось видеть в ее тетрадке только дырочки от ручки.

Самое страшное я увидела позже, только эти двое из всех остальных детей в классе после ужина набирали с собой как можно больше хлеба, прятали себе за пазуху и несли в комнату, что бы доест втайне от всех. Вещи у них были только самые необходимые, а у девочки рукава кофты и брюки были завернуты несколько раз, и можно было понять, что вещи ей принес кто-то из воспитателей. Мне страшно было представить, в каких условиях жили эти дети, когда были дома. Неужели мать не понимала, что ломает им судьбу, что лишает их удовольствия находиться в полноценной семье? Неужели она не могла понять что она – это все, что у них было... С первых дней они вели себя, как волки: не дружили с ребятами, не рассказывали историй, не делились маленькими секретами и не играли с остальными в детские игры. А все потому, что у них и не было понятия, как это делать. Можно было сделать вывод, что, живя с мамой, они не общались с остальными людьми и находились постоянно возле спящей пьяной матери, дожидаясь новую, нормальную маму, которая скоро проснется от перепоя водки. И наверняка найдет, какое-то оправдание, или же наоборот, станет упрекать их в своей паршивой судьбе.

Пару недель спустя я узнала, что их мать приезжала, и я подумала, что все-таки у нее проснулся материнский инстинкт, она решила их забрать к себе. Но, увы, все было совсем наоборот. Оказалось, что она приезжала только за тем, чтобы сообщить воспитателю и всем остальным, что она от них отказывается. Причем сказано это было прямо перед этими детьми. По виду этой женщины можно было понять, что все самое светлое и все самое сокровенное, что у нее есть, – это бутылка дешевой водки. И не нужны они были ей давно, потому что создавали ей только проблемы и становились для нее обузой. По собранным морщинам ее лица можно было прочесть всю ее судьбу. По запухшим глазам и растрепанным волосам на голове можно было

понять, что она продолжает пить и забывает о том, что она несет ответственность перед двумя маленькими детьми. Последним штрихом в этом диалоге стало то, что Ваня побежал ей вослед, хватаясь за куртку, а она жестоко отшвырнула его на пол, после чего бросилась на выход, вытирая банальную слезу на своей щеке. Девчонка так и не поняла, что творится, и постоянно повторяла слова: “Мама, вернись мы будем хорошими”.

Я не знаю, что с ними было позже, но оставались они постоянно в школе, и никто из родных и близких не посещал их по выходным и на утренниках, никто не прятал подарки под подушку, никто не покупал вещей и всего остального, в чем они нуждались. А все потому, что никому они не были нужны...

Наверное, потом у них будет светлое будущее, наверное, каждый из них обретет лучшую судьбу. Но мы не можем этого знать наверняка, мы можем только надеяться на лучшее и молиться, чтобы никто из них не пошел по проклятым стезям своей матери.

Я надеюсь, что каждый для себя сделает вывод и последует ему. Мы должны понимать, что в мире существуют вещи более важные, чем наш собственный эгоизм и безразличие к тем, за кого мы несем ответственность. Ибо должны мы помнить, что настанет страшный суд, и придет время каждому из нас отвечать за свои поступки.

**ЧЛЕНИ ЛАБОРАТОРІЇ ГУМАННОЇ ПЕДАГОГІКИ -
викладачі Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії:**

Біницька Катерина Миколаївна
Галасюк Наталія Олександрівна
Гуцал Людмила Антонівна
Гуцол Людмила Миколаївна
Дубецька Людмила Сергіївна
Дудчак Галина Іванівна
Іліницька Наталія Степанівна
Казакова Наталія Вікторівна
Кашук Анна Олександрівна
Моцна Тамара Анатоліївна
Поляновська Ольга Романівна
Пшенічнікова Оксана Апполінарівна
Саковська Альона Олександрівна
Севастьянова Олена Михайлівна
Сівак Наталія Антонівна
Слюзко Валентина Іванівна
Тафінцева Світлана Ігорівна
Ткачук Неля Станіславівна
Філінюк Валентина Анатоліївна
Чайковська Альона Павлівна
Чернюк Світлана Володимирівна
Шоробура Інна Михайлівна
Яківчук Галина Василівна
Ящук Інна Петрівна

Художньо-літературне видання

“Як світлий ангел перемагає...”

Збірник студентських есе

Відповідальний за видання

Ящук Інна Петрівна

Технічний коректор

Філінюк Валентина Анатоліївна

Комп’ютерний набір і верстка

*Тафінцева Світлана Ігорівна,
Казакова Наталія Вікторівна*

Дизайн обкладинки та художнє оформлення

Куліковець Ілона

Редакційно-видавницька підготовка

*Лабораторія Гуманної педагогіки
Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії*

Підписано до друку 20.11. 2013.

Тираж 200 прим.

Віддруковано з готового набору
у приватній друкарні – ФОП «Казаков О.М.»
29000, м.Хмельницький, вул. Проспект Миру, 44, тел. (0382) 71-27-87

